

Dziennik Urzędowy L 81

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

18 marca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2006 z dnia 17 marca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 452/2006 z dnia 17 marca 2006 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 5. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 453/2006 z dnia 17 marca 2006 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skondensowanego w ramach 5. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 454/2006 z dnia 17 marca 2006 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła skondensowanego w ramach 5. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 455/2006 z dnia 17 marca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 343/2006 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2006 r. 8

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/220/WE:

- ★ Zalecenie Rady z dnia 14 marca 2006 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (szósty EFR) za rok budżetowy 2004 9

2006/221/WE:

- ★ Zalecenie Rady z dnia 14 marca 2006 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (siódmy EFR) za rok budżetowy 2004 10

2006/222/WE:

- ★ Zalecenie Rady z dnia 14 marca 2006 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (ósmy EFR) za rok budżetowy 2004 11

2006/223/WE:

- ★ Zalecenie Rady z dnia 14 marca 2006 r. dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiąty EFR) za rok budżetowy 2004 12

Komisja

2006/224/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 października 2004 r. w sprawie pomocy państwa, którą Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwu rolnemu „Cooperativa Agricola Moderna” S.c.r.l. (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3639) 13

2006/225/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie programu pomocy realizowanego przez Włochy w celu restrukturyzacji instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 429) ⁽¹⁾ 25

2006/226/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. Inwestycje Shetland Leasing and Property Developments Ltd na Wyspach Szetlandzkich (Zjednoczone Królestwo) (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4649) ⁽¹⁾ 36

2006/227/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 marca 2006 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Izraelu (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 902) ⁽¹⁾ 43

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja Rady 2006/228/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem 45
- ★ Decyzja Rady 2006/229/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem 46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 451/2006

z dnia 17 marca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 marca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	100,2
	204	59,0
	212	102,0
	999	87,1
0707 00 05	052	126,8
	204	36,3
	999	81,6
0709 90 70	052	104,0
	204	52,2
	999	78,1
0805 10 20	052	46,1
	204	45,4
	212	48,9
	220	46,8
	400	60,8
	448	37,8
	624	67,8
	999	50,5
0805 50 10	052	50,1
	624	66,1
	999	58,1
0808 10 80	388	96,6
	400	118,8
	404	102,0
	512	75,6
	524	78,8
	528	88,0
	720	82,0
	999	91,7
	0808 20 50	388
512		75,9
528		62,6
720		60,4
999		70,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 452/2006**z dnia 17 marca 2006 r.****ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 5. odrębnego zaproszenia do składania ofert
w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do składania ofert, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się zmie-

niać w zależności od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 5. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 minimalną cenę sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Minimalna cena sprzedaży masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 5. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór			A		B	
Procedura włączania			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło $\geq 82\%$	W stanie nieprzetworzonym	—	210	—	—
		Skoncentrowane	—	—	—	—
Zabezpieczenie przetwórcze		W stanie nieprzetworzonym	—	79	—	—
		Skoncentrowane	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 453/2006**z dnia 17 marca 2006 r.****ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i masła skoncentrowanego w ramach 5. odrębnego zaproszenia do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się różnić w zależności

od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 5. odrębnego przetargu w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 5. odrębnego przetargu przeprowadzonego w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Wzór		A		B	
		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Procedura włączania					
Maksymalna kwota pomocy	Masło \geq 82 %	38,5	35	38,5	35
	Masło < 82 %	—	34,1	—	—
	Masło skondensowane	46	42,6	46	42
	Śmietana	—	—	18,5	15
Zabezpieczenie przetwórcze	Masło	42	—	42	—
	Masło skondensowane	51	—	51	—
	Śmietana	—	—	20	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 454/2006**z dnia 17 marca 2006 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła skoncentrowanego w ramach 5. zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 47 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty ⁽²⁾, agencje interwencyjne otwierają stały przetarg na przyznawanie pomocy dla masła skoncentrowanego. Artykuł 54 wymienionego rozporządzenia stanowi, że maksymalną kwotę pomocy ustala się w świetle ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na indywidualny przetarg dla masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %.
- (2) Należy złożyć zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, w celu zapewnienia przejęcia masła skoncentrowanego przez handel detaliczny.

- (3) W świetle otrzymanych ofert przetargowych należy ustalić maksymalną kwotę pomocy na odpowiednim poziomie oraz odpowiednio określić zabezpieczenie należytego wykonania umowy.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 5. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu otwartego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005, maksymalną kwotę pomocy w odniesieniu do masła skoncentrowanego o minimalnej zawartości tłuszczu w wysokości 96 %, o którym mowa w art. 47 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, ustala się na 45 EUR/100 kg.

Zabezpieczenie należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się na 50 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 455/2006**z dnia 17 marca 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 343/2006 otwierające skup masła w niektórych państwach członkowskich na okres od dnia 1 marca do dnia 31 sierpnia 2006 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 343/2006 ⁽³⁾ ustanawia wykaz państw członkowskich, w których został otwarty skup masła, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.
- (2) Na podstawie najnowszych informacji przekazanych przez Łotwę, Komisja zaobserwowała, że ceny rynkowe masła były równe lub wyższe niż 92 % ceny interwencyjnej w ciągu dwóch następujących po sobie tygodni. Zatem na Łotwie skup interwencyjny powinien zostać zawieszony, a Łotwę należy usunąć z wykazu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 343/2006.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 343/2006,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 343/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejszym otwiera się skup masła przewidziany w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w następujących państwach członkowskich:

- Niemcy,
- Estonia,
- Hiszpania,
- Francja,
- Włochy,
- Irlandia,
- Niderlandy,
- Polska,
- Portugalia,
- Finlandia,
- Szwecja,
- Zjednoczone Królestwo.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 marca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 387/2006 (Dz.U. L 63 z 4.3.2006, str. 10).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 14 marca 2006 r.

dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (szósty EFR) za rok budżetowy 2004

(2006/220/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając trzecią Konwencję AKP-EWG podpisaną w Lomé dnia 8 grudnia 1984 r.,

uwzględniając Umowę wewnętrzną 86/126/EWG w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie finansowe z dnia 11 listopada 1986 r. mające zastosowanie do szóstego Europejskiego Funduszu Rozwoju (szósty EFR) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 66–73,

po zbadaniu rachunku dochodów i wydatków oraz bilansu, dotyczących szóstego EFR na dzień 31 grudnia 2004 r., a także sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, dotyczącego roku budżetowego 2004, wraz z odpowiedziami Komisji ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z art. 29 ust. 3 wyżej wspomnianej umowy wewnętrznej, Parlament Europejski na zalecenie Rady udziela Komisji absolutorium z zarządzania finansowego szóstym EFR,

ogólna realizacja operacji szóstego EFR przez Komisję w roku budżetowym 2004 była zadowalająca,

NINIEJSZYM ZALECA Parlamentowi Europejskiemu udzielenie Komisji absolutorium z realizacji operacji szóstego EFR za rok budżetowy 2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2006 r.

W imieniu Rady

K.-H. GRASSER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 86 z 31.3.1986, str. 210. Umowa ostatnio zmieniona decyzją 86/281/EWG (Dz.U. L 178 z 2.7.1986, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 20.11.1986, str. 42.

⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 249.

ZALECENIE RADY**z dnia 14 marca 2006 r.****dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (siódmy EFR) za rok budżetowy 2004**

(2006/221/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając czwartą Konwencję AKP–WE podpisaną w Lomé dnia 15 grudnia 1989 r., zmienioną umową zawartą na Mauritiusie dnia 4 listopada 1995 r.,

uwzględniając Umowę wewnętrzną 91/401/EWG w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy czwartej Konwencji AKP–WE ⁽¹⁾, ustanawiającą między innymi siódmy Europejski Fundusz Rozwoju (siódmy EFR), w szczególności art. 33 ust. 3 tej umowy,uwzględniając rozporządzenie finansowe 91/491/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. dotyczące rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP–WE ⁽²⁾, w szczególności jego art. 69–77,po zbadaniu rachunku dochodów i wydatków oraz bilansu, dotyczących operacji siódmego EFR na dzień 31 grudnia 2004 r., a także sprawozdania Trybunału Obrachunkowego dotyczącego roku budżetowego 2004 wraz z odpowiedziami Komisji ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z art. 33 ust. 3 wyżej wspomnianej umowy wewnętrznej Parlament Europejski na zalecenie Rady udziela Komisji absolutorium z zarządzania finansowego siódmym EFR,

ogólna realizacja operacji siódmego EFR przez Komisję w roku budżetowym 2003 była zadowalająca,

NINIEJSZYM ZALECA Parlamentowi Europejskiemu udzielenie Komisji absolutorium z realizacji operacji siódmego EFR za rok budżetowy 2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2006 r.

W imieniu Rady

K.-H. GRASSER

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 17.8.1991, str. 288.⁽²⁾ Dz.U. L 266 z 21.9.1991, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 249.

ZALECENIE RADY**z dnia 14 marca 2006 r.****dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (ósmego EFR) za rok budżetowy 2004**

(2006/222/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając czwartą Konwencję AKP–WE podpisaną w Lomé dnia 15 grudnia 1989 r., zmienioną umową zawartą na Mauritiusie dnia 4 listopada 1995 r.,

uwzględniając Umowę wewnętrzną w sprawie finansowania i zarządzania pomocą Wspólnoty na mocy drugiego protokołu finansowego do czwartej Konwencji AKP–WE ⁽¹⁾, ustanawiającą między innymi ósmy Europejski Fundusz Rozwoju (ósmego EFR), w szczególności art. 33 ust. 3 tej umowy,uwzględniając rozporządzenie finansowe z dnia 16 czerwca 1998 r. dotyczące rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP–WE ⁽²⁾, w szczególności jego art. 66–74,po zbadaniu rachunku dochodów i wydatków oraz bilansu, dotyczących operacji ósmego EFR na dzień 31 grudnia 2004 r., a także sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, dotyczącego roku budżetowego 2004, wraz z odpowiedziami Komisji ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z art. 33 ust. 3 wyżej wspomnianej umowy wewnętrznej, Parlament Europejski na zalecenie Rady udziela Komisji absolutorium z zarządzania finansowego ósmym EFR,

ogólna realizacja operacji ósmego EFR przez Komisję w roku budżetowym 2004 była zadowolająca,

NINIEJSZYM ZALECA Parlamentowi Europejskiemu udzielenie Komisji absolutorium z realizacji operacji ósmego EFR za rok budżetowy 2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2006 r.

W imieniu Rady

K.-H. GRASSER

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 29.5.1998, str. 108.⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 53.⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 249.

ZALECENIE RADY**z dnia 14 marca 2006 r.****dotyczące udzielenia Komisji absolutorium z realizacji operacji Europejskiego Funduszu Rozwoju (dziewiąty EFR) za rok budżetowy 2004**

(2006/223/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Umowę o partnerstwie AKP–WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾,uwzględniając Umowę wewnętrzną w sprawie finansowania i zarządzania pomocą wspólnotową na mocy protokołu finansowego do Umowy AKP–WE ⁽²⁾, ustanawiającą między innymi dziewiąty Europejski Fundusz Rozwoju (dziewiąty EFR), w szczególności art. 32 ust. 3 tej umowy,uwzględniając rozporządzenie finansowe z dnia 27 marca 2003 r. mające zastosowanie do dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽³⁾, w szczególności jego art. 96–103,po zbadaniu rachunku dochodów i wydatków oraz bilansu, dotyczących operacji dziewiątego EFR na dzień 31 grudnia 2004 r., a także sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, dotyczącego roku budżetowego 2004, wraz z odpowiedziami Komisji ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z art. 32 ust. 3 wyżej wspomnianej umowy wewnętrznej, Parlament Europejski na zalecenie Rady udziela Komisji absolutorium z zarządzania finansowego dziewiątym EFR,

ogólna realizacja operacji dziewiątego EFR przez Komisję w roku budżetowym 2004 była zadowalająca,

NINIEJSZYM ZALECA Parlamentowi Europejskiemu udzielenie Komisji absolutorium z realizacji operacji dziewiątego EFR za rok budżetowy 2004.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2006 r.

W imieniu Rady

K.-H. GRASSER

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 355.⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2003, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 301 z 30.11.2005, str. 249.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 października 2004 r.

w sprawie pomocy państwa, którą Włochy zamierzają przyznać przedsiębiorstwu rolnemu „Cooperativa Agricola Moderna” S.c.r.l.

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3639)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(2006/224/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po zaproszeniu ⁽¹⁾ zainteresowanych stron do przedstawienia uwag, zgodnie z wyżej wymienionym artykułem oraz uwzględniając przekazane uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 8 lutego 2001 r., zarejestrowanym dnia 9 lutego 2001 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej poinformowało Komisję o wymienionym wyżej środku, zgodnie z art. 88 ust. 3 traktatu.
- (2) W piśmie z dnia 21 sierpnia 2001 r., zarejestrowanym dnia 24 sierpnia 2001 r., w piśmie z dnia 3 grudnia 2001 r., zarejestrowanym dnia 5 grudnia 2001 r. oraz w piśmie z dnia 11 kwietnia 2002 r., zarejestrowanym dnia 17 kwietnia 2002 r., Stałe Przedstawicielstwo Włoch przy Unii Europejskiej przekazało Komisji dodatkowe informacje, o które zwrócono się do władz włoskich w piśmie z dnia 9 kwietnia 2001 r. oraz z dnia 27 września 2001 r., a także w drodze nieformalnych kontaktów.
- (3) Pismem z dnia 5 czerwca 2002 r. Komisja poinformowała Włochy o decyzji w sprawie wszczęcia procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 traktatu WE w kwestii przedmiotowej pomocy.
- (4) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽²⁾. Komisja zaprosiła zainteresowane strony trzecie do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.
- (5) Komisja nie otrzymała od zainteresowanych stron trzecich uwag dotyczących przedmiotowej pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 18.10.2002, str. 3.

⁽²⁾ Patrz przypis 1.

- (6) W piśmie z dnia 16 września 2002 r., zarejestrowanym dnia 17 września 2002 r., Włochy przekazały Komisji dodatkowe informacje dotyczące planowanego środka.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

- (7) „Cooperativa Agricola Moderna” S.c.r.l. jest jednym z przedsiębiorstw dopuszczonych do korzystania z pomocy na ratowanie przedsiębiorstw, rozpatrzonej i zatwierdzonej przez Komisję w ramach pomocy nr N 354/2000 ⁽³⁾. Decyzja zatwierdzająca pomoc przewidywała przekształcenie pomocy na ratowanie przedsiębiorstw w pomoc na restrukturyzację pod warunkiem, że Włochy przedłożą, w ciągu sześciu miesięcy od zezwolenia na pomoc, plan restrukturyzacji przedsiębiorstwa, zgodnie z postanowieniami pkt 23 Wytucznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (zwanym dalej „wytycznymi wspólnotowymi”) ⁽⁴⁾. Spełniając ten wymóg, władze włoskie przedłożyły plan restrukturyzacji spółdzielni. Niniejsza decyzja dotyczy zatem pomocy na restrukturyzację.
- (8) W ramach planu restrukturyzacji, wypłacona pomoc na ratowanie przedsiębiorstw w kwocie 900 000 000 ITL (464 810 EUR) została przekształcona we wkład w formie dotacji kapitałowej.

A. Opis przedsiębiorstwa

- (9) „Cooperativa Agricola Moderna” S.c.r.l. jest małą spółdzielnią, skupiającą 69 członków, specjalizującą się w uprawie winorośli i uprawie zbóż (produkcja pierwotna). Obecnie spółdzielnia zarządza terenem o powierzchni 75 ha stanowiącym jej własność, 207 ha w dzierżawie oraz 178 ha w postaci dostaw.

B. Badanie rynku

- (10) Według władz włoskich, przeważającą działalnością spółdzielni jest uprawa winogron przeznaczonych na produkcję wina (80 % produkcji brutto nadającej się do sprzedaży). Rynkiem znaczącym jest zatem rynek win. Całkowita produkcja win w regionie Marche, w którym winnice zajmują powierzchnię 23 500 ha, z czego 13 000 przeznaczonych jest na produkcję win „AOC” (o zarejestrowanej nazwie pochodzenia), wynosi 147 miliardów ITL. Dysponując 125 ha winnic, spółdzielnia zajmuje 0,53 % całkowitej powierzchni przeznaczonej pod uprawę winorośli w regionie oraz 0,96 % powierzchni przeznaczonej na produkcję win AOC, wytwarzając 0,38 % średniej produkcji regionu (dane z ostatnich trzech lat).
- (11) Aktualne tendencje w sektorze ukierunkowane są na spożycie win najlepszej jakości (wzrasta spożycie win o zarejestrowanej nazwie pochodzenia, podczas gdy maleje spożycie win stołowych ⁽⁵⁾). Coraz większe znaczenie mają rynki międzynarodowe, a uznanie włoskiego wina za granicą wzrasta mimo silnej konkurencji ze stron producentów tradycyjnych i innych krajów, które pojawiają się w sektorze. Prawie trzy czwarte przedsiębiorstw produkujących wino eksportuje je za granicę: chodzi tu przede wszystkim o małe i średnie przedsiębiorstwa, których roczne obroty nie przekraczają 50 miliardów. Wina AOC z regionu Marche mają dobre perspektywy rozwoju. Wino Verdicchio dei Castelli di Jesi, które zostało zaklasyfikowane do najlepszych włoskich win białych, jest wraz z winem Rosso Conero jednym z najbardziej cenionych we Włoszech i na świecie win pochodzących z regionu Marche. Wielkość eksportu osiąga 30 % ⁽⁶⁾. Perspektywy, o których mowa w planie restrukturyzacji stanowią umiarkowanie optymistyczną wizję rozwoju rynku win, który nie przewiduje kryzysu popytu na wina wysokogatunkowe produkowane na ograniczonych obszarach geograficznych. Plan restrukturyzacji spółdzielni „Cooperativa Moderna” przewiduje częściowe przestawienie produkcji na produkcję win tego rodzaju.

⁽³⁾ Pismo SG(2000) D/106283 z 14.8.2000.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

⁽⁵⁾ Badanie Ismea-Nielsen.

⁽⁶⁾ Badanie rynku pod kierunkiem Zrzeszenia Producentów Win Wysokogatunkowych (ASSIVIP).

C. Źródła trudności spółdzielni

- (12) Według władz włoskich, u podłoża trudności finansowych spółdzielni leżą:
- Nadmierne obciążenia finansowe związane z finansowaniem inwestycji poprzez pożyczki krótkoterminowe.
 - Stały spadek cen rynkowych, któremu nie towarzyszy odpowiadające mu obniżanie kosztów czynników produkcji (siła robocza, środki techniczne). W szczególności niedostateczna mechanizacja produkcji oraz zaawansowany wiek niektórych winnic nie gwarantują wystarczającej marży zysku.
 - Niedostateczne rezerwy. W ciągu ostatnich pięciu lat rezerwy na fundusze amortyzacyjne były niższe od koniecznych w stosunku do okresu trwałości urządzeń, co pogarszało sytuację finansową.
 - Kłęski żywiołowe. Niekorzystne warunki klimatyczne, które charakteryzowały kampanie w latach 1998/1999 (grad) oraz w latach 1999/2000 (grad i susza), spowodowały straty tylko częściowo pokryte z ubezpieczenia, na które nie przyznano żadnej pomocy wyrównawczej w ramach regionalnego lub krajowego systemu pomocy.
 - Realizacje inwestycji w nowe wyposażenie winnic, na które dotacje publiczne okazały się wyraźnie niższe od maksymalnej stawki przewidzianej w przepisach wspólnotowych. Region ustalił maksymalną wartość dopuszczalnych wydatków na kwotę 17 000 000 ITL na hektar oraz stawkę pomocy w wysokości 35 %. Na obszarach o dużym nachyleniu terenu koszty urządzeń zdecydowanie przekroczyły wyżej wymienioną wartość maksymalną (32 000 000 na hektar ITL).

Zadłużenie spółdzielni

- (13) Według władz włoskich, podsumowanie strat (wersja zmieniona) spółdzielni przedstawia się następująco:

Różnica w wyniku ekonomicznym w latach 1995–2000 (*)	776 432 609 ITL (400 994 EUR)
Różnica w pomocy publicznej na inwestycje	179 363 240 ITL (92 633 EUR)
Strata w produkcji brutto na skutek kłesk żywiołowych w latach 1998/1999	165 120 000 ITL (85 277 EUR)
Strata w produkcji brutto na skutek kłesk żywiołowych w latach 1999/2000	194 599 000 ITL (100 502 EUR)
Straty ogółem	1 315 514 849 ITL (679 406 EUR)

(*) Kwota 776 432 609 ITL (400 994 EUR), która nie jest uwidoczniona w bilansie przedsiębiorstwa jako pozycja pasywów, została wyliczona biorąc pod uwagę, że:

- w ciągu ostatnich pięciu lat dostawy członków spółdzielni były wynagradzane po cenach niższych od cen rynkowych, co spowodowało rzeczywistą stratę zlikwidowaną przez członków, wynoszącą 434 233 484 ITL (224 262,88 EUR);
- spółdzielnia, aby zagwarantować wynagrodzenie za pracę wykonaną zgodnie z obowiązującymi umowami, zrezygnowała z odkładania 50 % odpisów amortyzacyjnych dla maszyn, urządzeń i ulepszeń gruntowych, na łączną kwotę 375 911 000 ITL (194 142 EUR) przez pięć lat.

D. Pomoc na ratowanie przedsiębiorstw

- (14) W ramach pomocy N 354/2000 Komisja zgodziła się, aby Włochy – w celu oceny trudnej sytuacji, w jakiej znajduje się 5 przedsiębiorstw korzystających z pomocy na ratowanie przedsiębiorstw – wykorzystały kryteria przytoczone poniżej. Przedsiębiorstwa dopuszczone do korzystania z pomocy musiały spełniać wymagania co najmniej dwóch wskaźników rentowności oraz dwóch wskaźników finansowych/strukturalnych.

Kategorie wskaźników	Wskaźnik	Wartość
Wskaźniki rentowności	Straty z działalności	Straty poniesione w okresie ostatnich trzech lat
	Dochód z działalności/kapitał z działalności	Niższa niż 3 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych lub spadek, w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, do wartości niższej niż 3 % w ostatnim roku obrotowym (1,5 % dla spółdzielni)
	Dochód z działalności/wartość produkcji	Spadek o 50 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, przy rocznej stawce spadku wynoszącej co najmniej 5 %, nie wyższy niż 20 % w ostatnim roku obrotowym
	Obroty/rezerwy	Spadek od 20 do 40 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, przy stawce spadku nie wyższej niż 15 % w ostatnim roku obrotowym
	Obciążenia finansowe/obroty	Od 4 do 15 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych
Wskaźniki finansowe i strukturalne	Okres odroczenia płatności na rzecz dostawców	Wzrost o 70 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, przy stawce wzrostu równej co najmniej 10 %, nie wyższy niż 30 % w ostatnim roku obrotowym
	Dochód z działalności/obciążenia finansowe	Spadek o 25–30 % w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, przy rocznej stawce spadku wynoszącej co najmniej 3–4 %, nie wyższy niż 15 % w ostatnim roku obrotowym
	(Środki obrotowe – magazyn)/pasywa	Niższa niż 0,6 w ciągu ostatnich 3 lat obrotowych lub spadek, w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, do wartości niższej niż 0,6 w ostatnim roku obrotowym
	Środki obrotowe/pasywa	Niższa niż 0,8 w ciągu ostatnich 3 lat obrotowych lub spadek, w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, do wartości niższej niż 0,8 w ostatnim roku obrotowym
	Kapitał stały/środki trwałe	Niższa niż 0,6 w ciągu ostatnich 3 lat obrotowych lub spadek, w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, do wartości niższej niż 0,6 w ostatnim roku obrotowym
	Krótkoterminowy dług bankowy/pasywa	Nie niższa niż 0,35 i nie wyższa niż 0,6 w ciągu ostatnich 5 lat obrotowych, przy wzroście bezwzględnym w ostatnim roku obrotowym nie wyższym niż 0,2

W tym przypadku, spółdzielnia „Moderna” spełniła taki warunek. Trudną sytuację stwierdzono na podstawie następujących zależności: obciążenia finansowe/obroty, obroty/rezerwy, (środki obrotowe-magazyn)/pasywa, krótkoterminowy dług bankowy/pasywa.

E. Restrukturyzacja

- (15) Plan restrukturyzacji spółdzielni przewiduje przekształcenie powierzchni pod uprawę winorośli, które osiągnęły koniec cyklu produkcyjnego w powierzchnie pod uprawę najbardziej typowych dla regionu odmian wina AOC (Verdicchio dei Castelli di Jesi oraz Rosso Conero) oraz realizację inwestycji w maszyny, w celu zredukowania kosztów siły roboczej i zwiększenia rentowności przedsiębiorstwa. Przewiduje się następujące działania:
- a) odnowienie oraz restrukturyzację 10 hektarów winnic produkujących wina o zarejestrowanej nazwie pochodzenia, według pięcioletniego planu inwestycyjnego, który ma zostać zrealizowany w ramach przepisów wspólnotowych (Rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i 1227/2000);
 - b) realizację (w toku) 10,5 hektara winnic produkujących wina AOC (2,5 ha dla Verdicchio dei Castelli di Jesi oraz 8,5 ha dla Rosso Conero);

- c) zakup maszyny do zbioru winogron za 386 900 000 ITL (199 820 EUR), co, dzięki mechanizacji niektórych czynności związanych z uprawą, pozwoli zredukować koszty siły roboczej o około 184 800 000 ITL (95 440 EUR) rocznie.
- (16) Koszt inwestycji na odnowienie i restrukturyzację winnic, które mają zostać zrealizowane w okresie pięciu lat objętych planem, będzie następujący:

Opis	Kwota (w ITL)
Winnica (10 ha × 45 milionów ITL)	450 000 000
[Dopuszczalna inwestycja (10 ha × 40 milionów ITL)]	[400 000 000]
Przysługująca dotacja (40 % od 400 milionów ITL)	-160 000 000
Różnica pozostająca do sfinansowania	290 000 000 (149 773 EUR)

- (17) Członkowie spółdzielni dokonali nowego podwyższenia kapitału zakładowego o kwotę 100 milionów ITL (51 650 EUR). W wyniku tej operacji kapitał zakładowy wzrósł z kwoty 92,7 milionów ITL (47 880 EUR) do kwoty 192,7 milionów ITL (99 520 EUR) w roku obrotowym 2000. Ponadto członkowie udzielili na rzecz spółdzielni pożyczkę w wysokości 500 milionów ITL (258 230 EUR).
- (18) Pomoc na restrukturyzację pokrywa także koszty działalności doradczej i mentoringu planu restrukturyzacji, na kwotę 120 000 000 ITL (61 975 EUR). Zadania te zostały powierzone spółdzielni „Moncaro” na okres trzech lat. Struktura finansowa planu restrukturyzacji będzie zatem następująca:

A. Zadłużenie narosłe (jak w poprzedniej tabeli)	-1 315 514 849 ITL
B. Obciążenia poniesione przez członków (mniejsze wynagrodzenie za dostawy oraz podwyższenie kapitału)	534 233 484
Zadłużenie netto (A – B)	-781 281 365
Dotacja 50 % na zakup urządzeń	-193 450 000
Koszty mentoringu planu restrukturyzacji	-120 000 000
Ogółem	-1 094 731 365

F. Wykorzystanie pomocy na ratowanie przedsiębiorstw

Strata w roku obrotowym 1996	181 878 103 ITL
Różnica wkładu publicznego na inwestycje	179 363 240
Dotacja 50 % na zakup urządzeń	193 450 000
Koszty mentoringu planu restrukturyzacji	120 000 000
Mniejsze odpisy amortyzacyjne (udział)	225 308 657
Ogółem	900 000 000

- (19) Przekształcenie pomocy na ratowanie przedsiębiorstw w wysokości 900 000 000 ITL (464 811 EUR) w pomoc w formie dotacji kapitałowej pozwoli na zmniejszenie o kwotę 792 000 000 ITL (409 034 EUR) całkowitego zadłużenia określonego powyżej oraz na częściowe pokrycie kosztu zakupu maszyny do zbioru winogron i wydatków na mentoring.
- (20) Tytułem wyrównania spółdzielnia zobowiązała się zmniejszyć własną zdolność produkcyjną w sektorze win. Do dnia 31 grudnia 2001 r. zdolność ta, biorąc pod uwagę uprawiane odmiany i normy produkcji określone w warunkach dla różnych win AOC, wynosiła 1 674,1 ton. Przy obniżeniu zdolności produkcyjnej o 16 %, przewidzianym na okres pięciu lat, zgodnie z postanowieniami pkt 74 lit. i) wytycznych, zdolność produkcyjna zostanie zmniejszona do 1 406,2 ton. Poziom ten zostanie utrzymany do roku 2005; plan restrukturyzacji został przedłożony na początku roku 2001.

G. Motywy wszczęcia procedury

Komisja wszczęła procedurę dotyczącą przedmiotowego działania, kierując się następującymi motywami:

- (21) Bilanse spółdzielni wykazują ujemny wynik netto jedynie w roku 1996. Dlatego też Komisja miała wątpliwości dotyczące rzeczywistego stanu zadłużenia oraz trudnej sytuacji spółdzielni w latach 1995–1999.
- (22) Wątpliwości Komisji dotyczyły możliwości przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa przy zmniejszeniu o 16 % jego zdolności produkcyjnej. W szczególności wątpliwości dotyczyły danych liczbowych dostarczonych przez Włochy, zgodnie z którymi mniejsza produkcja miałaby znikomy wpływ na równowagę gospodarczą przedsiębiorstwa (dochód ze sprzedaży zmalał o zaledwie 1–2 % w okresie 2002–2005).
- (23) Komisja żywiła także wątpliwości co do kwoty przewidywanej pomocy, która wydawała się przewyższać minimum niezbędne do zezwolenia na przeprowadzenie restrukturyzacji. W szczególności w związku z obliczeniem rzeczywistego zapotrzebowania, Komisja miała wątpliwości, czy można uznać za straty nienagromadzone odpisy amortyzacyjne, jak również wyraziła wątpliwości co do dopuszczalności, w ramach planu restrukturyzacji, pomocy na inwestycje w urządzenia na produkcję niedeficytową.
- (24) W ostatniej kolejności Komisja wyraziła wahania w kwestii kosztów mentoringu planu restrukturyzacji, nie mogąc wykluczyć przyznania pomocy niebezpośredniej na rzecz spółdzielni zaangażowanej do wykonywania takich zadań.

3. UWAGI PRZEKAZANE PRZEZ WŁOCHY

- (25) W piśmie z dnia 16 września 2002 r. Włochy przekazały dodatkowe informacje i uściślenia.
- (26) W nawiązaniu do utrzymującej się trudnej sytuacji spółdzielni, Włochy podkreśliły, że spółdzielnia „Moderna” spełnia cztery kryteria zastosowanych przez region i zatwierdzonych w ramach pomocy N 354/2000. Włochy naświetliły specyficzny charakter przedsiębiorstw spółdzielczych, których bilans zamyka się na ogół wynikiem zrównoważonym, mimo że znajdują się w trudnej sytuacji, o której świadczą także obciążenia finansowe powstałe w następstwie niezwykle wysokiego zadłużenia, wykazując dochód operacyjny równoważący obciążenia finansowe.
- (27) Włochy stwierdziły, że aby uzyskać równowagę wyniku w latach 1994–1999 przedsiębiorstwo zastosowało następujące wartości szacunkowe niektórych pozycji bilansu: a) mniejsze wynagrodzenie za dostawy członków spółdzielni (niższe od cen rynkowych), zwracając się w rzeczywistości do członków o wniesienie znacznego wkładu finansowego (434 milionów ITL); b) nagromadzenie odpisów amortyzacyjnych równe 50 % stopy amortyzacji odpowiadającej rzeczywistemu stopniowi zużycia maszyn i innych urządzeń. Z tej przyczyny nie wytworzono zasobów finansowych z przeznaczeniem na renowację urządzeń, co miało negatywny wpływ także na zarządzanie finansowe.

- (28) Ponadto, poważna strata w roku obrotowym 1996 (182 miliony ITL stanowiące 13 % obrotów) nie została wyrównana z zysków w kolejnych latach obrotowych. W latach obrotowych 1998 i 1999 odnotowano ewentualne zobowiązania na kwotę 78 milionów ITL oraz 134 miliony ITL, powstałe na skutek dochodów niższych względem dochodów szacowanych z tytułu dostaw produktów rolnych.
- (29) W odniesieniu do przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa pomimo obniżenia zdolności produkcji, Włochy podkreśliły i potwierdziły, że zobowiązanie zmniejszenia o 16 % zdolności produkcji win przedsiębiorstwa przez okres pięciu lat (utrzymując ją w granicach 1 406,2 ton winogron względem maksymalnej produkcji możliwej do uzyskania) nie określa odpowiedniego zmniejszenia procentowego wartości produkcji, ponieważ zmiana asortymentu produkcji w kierunku win wysokogatunkowych powoduje o wiele mniejsze obniżenie dochodów ze sprzedaży. Włochy potwierdziły obliczenia przedłożone w toku postępowania.
- (30) W odniesieniu do dopuszczalności pomocy na inwestycje w maszyny (w tym przypadku inwestycji w maszynę do zbioru winogron), Włochy sprecyzowały, że taki zakup jest niezbędny do przywrócenia rentowności przedsiębiorstwa, ponieważ przedmiotowa maszyna pozwala na mechanizację niektórych czynności związanych z uprawą oraz na mechanizację zbiorów, zmniejszając liczbę godzin pracy koniecznych do zarządzania winnicą, a w konsekwencji pozwala na redukcję (o 185 milionów ITL) kosztów produkcji, przywracając zyski w rachunku ekonomicznym przedsiębiorstwa w dziale produkcji win.
- (31) Włochy przekazały tabelę, z której wynikają rzeczywiste koszty urządzeń w winnicach usytuowanych na obszarach o dużym nachyleniu względem odpowiednich wartości, na podstawie których została wypłacona pomoc publiczna i które skutkowały stratą dochodów w wysokości 179 363,240 ITL.
- (32) Ponadto Włochy dostarczyły wyjaśnienia dotyczące kosztów działalności doradczej i mentoringu. Konkretnie rzecz biorąc, koszty analizy sytuacji ekonomiczno-majątkowej w latach 1994–1999, opracowanie projektu restrukturyzacji, opracowanie przewidywanego budżetu do roku 2005, pomoc techniczno-administracyjna konieczna do wdrożenia działań przewidzianych w projekcie, monitoring podjętych działań oraz ocena ewentualnych działań naprawczych zawierają się w kwocie 120 000 000 ITL. W odniesieniu do kwot kosztów działalności doradczej i mentoringu oraz zgodności kwoty, Włochy odwołują się do zapisów Dekretu Prezydenta Republiki nr 645 z dnia 10 października 1994 r., które ustalają wynagrodzenie za profesjonalne usługi świadczone przez absolwentów studiów ekonomicznych.

4. OCENA POMOCY

- (33) W myśl art. 87 ust. 1 traktatu, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzykanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (34) Przedmiotowa pomoc odpowiada tej definicji, ponieważ przyznaje korzyści gospodarcze określone przedsiębiorstwu, jest finansowana z zasobów państwowych (regionalnych) oraz może mieć wpływ na wymianę, mając na uwadze pozycję, jaką Włochy zajmują w sektorze win (Włochy są drugim producentem wina w Unii Europejskiej i w roku 1998 zrealizowały 32 % produkcji wspólnotowej).
- (35) Jednakże w przypadkach przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 traktatu takie działania mogą zostać uznane, w drodze odstępstwa, za zgodne z zasadami wspólnego rynku.
- (36) W tym przypadku jedynym odstępstwem, które można zastosować, jest odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 3 lit. c), zgodnie z którym można uznać za zgodną z zasadami wspólnego rynku pomoc przeznaczoną na przyspieszenie rozwoju takich rodzajów działalności lub takich regionów ekonomicznych, z zastrzeżeniem, że nie zmieniają się warunki wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (37) Mając na uwadze charakter pomocy, aby móc korzystać z odstępstwa, o którym mowa powyżej, przedmiotowa pomoc musi spełniać warunki ustalone w wytycznych.

- (38) W wytycznych ustalono następujące ogólne warunki pozwalające na zatwierdzenie pomocy przeznaczonej na restrukturyzację:
- a) przedsiębiorstwo musi kwalifikować się do uznania za zagrożone przedsiębiorstwo;
 - b) musi zostać przedłożony plan restrukturyzacji, który pozwoli na przywrócenie długoterminowej wydajności ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa w rozsądnym terminie;
 - c) konieczne jest podjęcie działań umożliwiających zrównoważenie negatywnego oddziaływania konkurencji (wyrównanie);
 - d) kwota i intensywność pomocy muszą być ograniczone do minimum niezbędnego do zezwolenia na restrukturyzację;
 - e) pomoc musi być jednorazowa.

Trudna sytuacja spółdzielni „La Moderna”

- (39) Wychodząc od stwierdzenia, że nie istnieje wspólnotowa definicja zagrożonego przedsiębiorstwa (pkt 4), wytyczne określają, że, w celu oceny pomocy na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw, uznaje się za trudną sytuację, w której przedsiębiorstwo nie jest w stanie – z własnych zasobów finansowych oraz uzyskując konieczne fundusze od właścicieli/akcjonariuszy lub od wierzycieli – ograniczyć strat, które, bez zewnętrznej pomocy władzy państwowej, niemal z pewnością mogłyby doprowadzić je do upadku ekonomicznego w krótkim lub średnim okresie. Trudną sytuację przedsiębiorstwa ujawnia zazwyczaj rosnący poziom strat, zmniejszenie obrotów, wzrost rezerw, nadmierna zdolność produkcyjna, zmniejszenie limitu brutto samofinansowania, wzrost zadłużenia i obciążeń z tytułu odsetek oraz niska wartość kapitału netto lub jego brak.
- (40) W tym przypadku trudna sytuacja przedsiębiorstwa została stwierdzona już w ramach pomocy na ratowanie przedsiębiorstw (N 354/2000 zatwierdzonej przez Komisję decyzją SG(2000) D/106283) na podstawie metody oceny przytoczonej w motywie (14) niniejszej preambuły, która stanowi integralną część decyzji zatwierdzającej pomoc. Stwierdzono, że spółdzielnia jest zagrożona na podstawie następujących kryteriów: obciążenia finansowe/obroty, obroty/rezerwy, środki obrotowe-magazyn/pasywa, krótkoterminowe zadłużenie bankowe/pasywa.
- (41) Pomimo że zatwierdzona już pomoc na ratowanie przedsiębiorstw oraz pomoc na restrukturyzację będąca przedmiotem niniejszej decyzji są przedmiotem odrębnej analizy i zatwierdzenia, podkreśla się, że w tym przypadku ratowanie i restrukturyzacja stanowią dwa – wyraźnie dające się odróżnić – aspekty tej samej operacji (pkt 9 wytycznych). Dlatego też Komisja utrzymuje, że można uznać trudną sytuację przedsiębiorstwa (w stopniu, w jakim stwierdzono to już wcześniej).
- (42) Ponadto pogłębiona analiza elementów informacji dostarczonych przez Włochy potwierdza taki wniosek. Zrównoważenie wyników bilansu, które spowodowało wątpliwości Komisji, stanowi informację księgową, która – w tym przypadku oraz rozpatrywana oddzielnie – nie daje całkowitego obrazu rzeczywistej sytuacji ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa. W przypadku spółdzielni „Moderna” zrównoważenie wyników bilansu okazało się sztuczną daną, uzyskaną na skutek znacznej likwidacji strat przez jej członków, którzy przyjęli niższe wynagrodzenie za dostawy (?), a także na skutek braku nagromadzenia odpisów amortyzacyjnych, co – chociaż dozwolone w świetle prawa włoskiego (8) – ukazuje niezdolność przedsiębiorstwa do finansowania z własnego przepływu gotówki normalnego procesu odnowienia urządzeń do produkcji.

(?) 50 % ceny rynkowej, zgodnie z Nadzorem Cen opublikowanym w magazynie „Terra e Vita” nr 2 z 2002 r.

(8) Rozporządzenie ministra z dnia 29.10.74 r. oraz rozporządzenie ministra z dnia 31.12.88 r.

- (43) Dowodu trudnej sytuacji przedsiębiorstwa należy szukać w zadłużeniu krótkoterminowym i braku płynności, w połączeniu ze spadkiem obrotów. Przy zadłużeniu wynoszącym 1 254 832 000 ITL (648 070 EUR) w roku 2000, poważnie deficytowym zarządzaniu finansowym (-238 951 430 ITL w roku 2000) (123 408 EUR) oraz przy wskaźniku płynności wynoszącym 0,555 w roku 2000, w obliczu malejących obrotów, spółdzielnia „Moderna” wydaje się być niezdolna do przywrócenia rentowności w oparciu o własne zasoby lub zasoby swoich członków, którzy ponadto interweniowali już kilka razy (udzielając pożyczek oraz przyjmując mniejsze wynagrodzenia za dostawy).

Plan restrukturyzacji

- (44) *Przyznanie pomocy uzależnione jest od realizacji planu restrukturyzacji, którego okres musi być w możliwie największym stopniu ograniczony, i który musi umożliwić przywrócenie długoterminowej wydajności ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa w rozsądnym terminie oraz w oparciu o realistyczne hipotezy dotyczące warunków przyszłej działalności. W szczególności należy przeprowadzić badanie rynku. Zwiększenie rentowności musi być przede wszystkim efektem wewnętrznych działań uzdrawiających. Restrukturyzacja musi pociągnąć za sobą eliminację tych rodzajów działalności, które nawet po przeprowadzeniu restrukturyzacji byłyby nadal strukturalnie deficytowe (pkt 32 wytycznych).*
- (45) Władze włoskie przedłożyły plan restrukturyzacji poparty badaniem rynku oraz oceną perspektyw spółdzielni z udziałem i bez udziału pomocy państwa w wysokości 900 000 000 ITL.
- (46) Plan restrukturyzacji opisany w motywie (15) niniejszej preambuły, rozłożony na trzy lata, określa przyczyny kryzysu przedsiębiorstwa i przewiduje szereg działań wewnętrznych mających na celu przywrócenie jego rentowności.
- (47) Przewidziano następujące działania:
- a) przestawienie części winnic na produkcję win AOC (gatunki Verdicchio i Rosso Conero), w odniesieniu do których badanie rynku wykazało interesujące perspektywy handlowe, z udziałem pomocy państwa;
 - b) realizacja (w toku) 10,5 hektara winnic produkujących wina AOC (w oparciu o prawa do przesadzania);
 - c) zakup maszyny do zbioru winogron w celu zautomatyzowania produkcji i redukcji kosztów.
- (48) Komisja miała wątpliwości dotyczące dopuszczalności pomocy na inwestycje w urządzenia, które nie wydawały się niezbędne do przywrócenia rentowności (maszyna do zbioru winogron). Jednakże pogłębiona analiza przesłanych informacji wykazała, że mechanizacja produkcji stanowi kluczowy element w przywróceniu rentowności przedsiębiorstwa. Według obliczeń dostarczonych przez Włochy, zakup przedmiotowego sprzętu umożliwi roczne oszczędności w kwocie 185 000 000 ITL w zarządzaniu winnicami, z których pochodzi 80 % produkcji spółdzielni brutto nadającej się do sprzedaży, nie powodując wzrostu produkcji.
- (49) Włochy zobowiązały się zmniejszyć o 16 % zdolność produkcji win spółdzielni przez okres 5 lat. Komisja miała wątpliwości dotyczące stwierdzenia Włoch, że wyżej wymieniona redukcja nie spowoduje znacznej obniżki dochodów ze sprzedaży. Jednakże uważna analiza tabel przedstawionych przez Włochy (motywy (50) i (51) niniejszej preambuły) potwierdziła tezę, iż przestawienie się na uprawę odmian win AOC (verdicchio superiore, verdicchio riserva, verdicchio passito) lepiej opłacalnych na rynku, przyniesie większe dochody, które w dużej mierze zrekompensują przewidywane zmniejszenie zdolności. Dlatego też przywrócenie rentowności przedsiębiorstwa nie jest zagrożone przez przewidywane obniżenie zdolności produkcyjnej.

(50) Rachunek dochodów ze sprzedaży bez obniżenia zdolności produkcyjnej:

Gatunek	ha	t/ha	Zdolność produkcyjna Maks./t	Cena EUR/kwintal	Wartość całkowita
Verdicchio Castelli Jesi	0,62	14,00	8,7	42,09	3 653,52
Verdicchio Castelli Jesi	99,00	14,00	1 386,0	46,48	644 228,34
Verdicchio Superiore	0,00	11,00	0,0	50,61	0,00
Verdicchio Riserva	0,00	11,00	0,0	61,97	0,00
Verdicchio Passito	0,00	11,00	0,0	103,29	0,0
Rosso Conero doc riserva	2,22	14,00	31,1	87,80	27 287,52
Esino rosso	8,96	15,00	134,4	33,31	44 770,62
Marche IGT bianco	4,89	18,00	88,0	20,66	18 183,41
Marche IGT rosso	1,44	18,00	25,9	22,21	5 756,22
OGÓŁEM	117,13	14,29	1 674,1		743 879,62
Ogółem ITL					1 440 351 800

(51) Rachunek dochodów ze sprzedaży przy obniżeniu zdolności produkcyjnej:

Gatunek	ha	t/ha	Zdolność produkcyjna Maks./t	Cena EUR/kwintal	Wartość całkowita
Verdicchio Castelli Jesi	0,62	12,32	7,6	42,09	3 215,10
Verdicchio Castelli Jesi	59,00	12,60	743,4	46,48	345 540,65
Verdicchio Superiore	20,00	10,45	209,0	50,61	105 780,70
Verdicchio Riserva	15,00	10,45	156,8	61,97	97 145,54
Verdicchio Passito	5,00	9,22	46,1	103,29	47 607,00
Rosso Conero doc riserva	9,18	12,60	115,7	87,80	101 553,81
Esino rosso	2,00	12,60	25,2	33,31	8 394,49
Marche IGT bianco	4,89	16,20	79,2	20,66	16 365,07
Marche IGT rosso	1,44	16,20	23,3	22,21	5 180,60
OGÓŁEM	117,13	12,01	1 406,3		730 782,97
Różnica					-1,76 %

(52) Punkt 32 wytycznych przewiduje, że restrukturyzacja musi wiązać się z rezygnacją z tych rodzajów działalności, które, także po przeprowadzeniu restrukturyzacji, byłyby nadal strukturalnie deficytowe. W tym przypadku nie mamy do czynienia ze strukturalnie deficytowymi rodzajami produkcji, ponieważ trudna sytuacja przedsiębiorstwa ma zasadniczo charakter finansowy, a wraz z nabyciem przedmiotowego urządzenia spółdzielnia będzie mogła zwiększyć rentowność w związku z działalnością związaną z uprawą winorośli. Dlatego też plan restrukturyzacji nie jest sprzeczny z wymogami wytycznych.

Zapobieganie zakłóceniom konkurencji powodowanym przyznaniem pomocy

(53) Zgodnie z postanowieniami pkt 35–39 wytycznych, konieczne jest podjęcie działań, które będą w stanie przeciwdziałać, na ile to możliwe, negatywnym skutkom pomocy w odniesieniu do konkurencji, często poprzez ograniczenie obecności przedsiębiorstwa na jego rynku (wyrównanie). Sposoby zastosowania tej ogólnej zasady w sektorze rolnym określono w Rozdziale 5 wytycznych. Zasadniczo, jako że w sektorze rolnym również pomoc o bardzo ograniczonym rozmiarze może negatywnie oddziaływać na konkurencję, Komisja wymaga wyrównania ze stron wszystkich beneficjentów pomocy na restrukturyzację w postaci ograniczenia wydajności. W przypadku produkcji głównej przewiduje się ograniczenie wydajności lub jej zaprzestanie na minimalny okres pięciu lat.

(54) Dla działań ukierunkowanych na konkretne produkty lub konkretnych operatorów ograniczenie zdolności produkcyjnej musi zasadniczo wynosić 16 % zdolności, dla której została przyznana pomoc na restrukturyzację, która to wartość może ulec obniżeniu do 14 % w regionach korzystających z pomocy. W tym przypadku Włochy przewidziały obniżenie wynoszące 16 % zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa przez okres pięciu lat. Dlatego też warunek ten został spełniony.

Pomoc ograniczona do niezbędnego minimum

(55) Zgodnie z pkt 40 wytycznych, aby uzyskać zezwolenie na restrukturyzację, kwota i intensywność pomocy muszą być ograniczone do niezbędnego minimum, w zależności od zasobów finansowych przedsiębiorstwa. Dlatego też beneficjenci pomocy muszą wnieść znaczny wkład na rzecz programu restrukturyzacji, z funduszy własnych lub korzystając z zewnętrznych źródeł finansowania. Aby ograniczyć do minimum negatywne skutki należy unikać sytuacji, w której pomoc umożliwia przedsiębiorstwu dysponowanie dodatkowymi źródłami płynności, które mogłyby zostać wykorzystane na inicjatywy o charakterze agresywnym i zakłócającym rynek, bez związku z procesem restrukturyzacji.

(56) Badając przestrzeganie tego wymogu wytycznych Komisja miała na uwadze następujące elementy:

(57) Plan restrukturyzacji skorzysta łącznie z następujących dotacji publicznych:

— 900 000 000 ITL (464 810 EUR) tytułem pomocy na konto kapitałowe oraz

— 160 000 000 ITL (82 630 EUR) na wyposażenie winnic w urządzenia (40 % dopuszczalnych wydatków).

(58) Część kwoty wynoszącej 900 000 000 ITL pokryje wcześniej poniesione koszty rzeczywiste (straty poniesione na skutek złych warunków atmosferycznych, inwestycje, które przyniosły straty, nienagromadzone odpisy amortyzacyjne), podczas gdy pozostała część zostanie wykorzystana w ramach planu restrukturyzacji (koszty mentoringu i dotacja na zakup urządzeń). W efekcie pomoc ograniczona będzie do spłacenia długów przedsiębiorstwa oraz sfinansowania inwestycji niezbędnych do restrukturyzacji.

(59) Na podstawie biznes planu przedłożonego przez przedsiębiorstwo, w latach obrotowych następujących po działaniu restrukturyzacyjnym nie zostanie wygenerowany taki przepływ gotówki, który pozwoliłby przedsiębiorstwu na przeprowadzenie agresywnych działań niezwiązanych bezpośrednio z inwestycjami przewidzianymi w planie restrukturyzacji. Ponadto zmniejszone rozmiary przedsiębiorstwa i jego niewielkie znaczenie w sektorze produkcji wina w regionie (0,38 % produkcji regionu) gwarantują, że pomoc będzie miała mało znaczący wpływ na konkurencję.

(60) W odniesieniu do kosztów mentoringu wyjaśnienia dostarczone przez Włochy (por. motyw (32)) przekonały Komisję o zgodności przewidzianych kwot i rozwiały wątpliwości dotyczące ewentualnego istnienia pomocy, jakie Komisja miała w stosunku do spółdzielni „Moncaro”, zaangażowanej w świadczenie przedmiotowych usług.

Wkład spółdzielni w restrukturyzację

- (61) W odniesieniu do wkładu spółdzielni oraz jej członków w plan restrukturyzacji, należy zaznaczyć, że inwestycje przewidziane w planie restrukturyzacji będą finansowane w co najmniej 50 % przez samą spółdzielnię. W celu wygenerowania koniecznych zasobów członkowie podwyższyli kapitał zakładowy o kwotę 100 000 000 ITL w roku 2000 i potwierdzili pożyczkę w kwocie 500 000 000 ITL na rzecz spółdzielni. Dlatego też odpowiedni wymóg wytycznych można uznać za spełniony.

Pomoc „jednorazowa”

- (62) W punkcie 48 wytycznych przewidziano, że pomoc na restrukturyzację może zostać przyznana tylko jeden raz. Włochy potwierdziły, że zasada ta jest przestrzegana.

5. WNIOSKI

- (63) Działanie jest zgodne z wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Włochy zamierzają przyznać w kwocie 900 000 000 ITL (464 810 EUR) na rzecz spółdzielni „Cooperativa Agricola Moderna” jest zgodna z zasadami wspólnego rynku w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu.

Zezwala się zatem na przyznanie wyżej wymienionej pomocy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 2 marca 2005 r.****w sprawie programu pomocy realizowanego przez Włochy w celu restrukturyzacji instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym**

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 429)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/225/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję C(2003)793fin (wersja ostateczna) ⁽¹⁾, na mocy której Komisja postanowiła wszcząć postępowanie określone w art. 88 ust. 2 Traktatu, dotyczące pomocy państwa C22/2003 (wcześniej NN168/2002),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. POSTĘPOWANIE

- (1) Pismem z dnia 27 maja 2002 r., zarejestrowanym w dniu 31 maja 2002 r. (A/14263), Komisja została poinformowana o decyzji władz regionu Piemont nr 57-5400 z dnia 25 lutego 2002 r. (*deliberazione n. 57-5400, del 25 febbraio 2002 della Giunta regionale della Regione Piemonte*).
- (2) Pismem D/55115 z dnia 13 września 2002 r. Komisja zwróciła się do władz Włoch o udzielenie na ten temat dodatkowych informacji. Komisja pismem D/55127 z dnia 16 września 2002 r. poinformowała skarżącego w sprawie losu skargi, a ten przekazał pismem A/38090 z dnia 5 listopada 2002 r. wymagane informacje dodatkowe.
- (3) Władze Włoch odpowiedziały pismem nr 12998 z dnia 24 października 2002 r. zarejestrowanym w dniu 8 listopada 2002 r. (A/38204).
- (4) Pismem z dnia 21 marca 2003 r. (SG(2003)D/229057) Komisja poinformowała Włochy, iż wszczęła formalnie postępowanie wyjaśniające zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu dotyczące wyżej wymienionej pomocy, udzielanej nie tylko na terytorium regionu Piemont, lecz również na niemal całym terytorium Włoch, jako Państwa Członkowskiego.

- (5) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony trzecie do przedstawienia swoich uwag.
- (6) W piśmie z dnia 6 czerwca 2003 r. (A/33954) Komisja otrzymała uwagi od zainteresowanych stron trzecich. Przekazała je władzom Włoch pismem D/55630 z dnia 4 września 2003 roku. Pismem A/37007 z dnia 10 października 2003 r. władze Włoch zwróciły się o przedłużenie czasu na udzielenie odpowiedzi. W piśmie A/37736 z dnia 11 listopada 2003 r. władze Włoch przekazały Komisji swoje uwagi.
- (7) W trakcie spotkania przedstawicieli władz Włoch i odpowiednich służb Komisji, które odbyło się w dniu 16 kwietnia 2003 r., przekazano pismo A/34148 z dnia 13 czerwca 2003 r. zawierające uwagi władz Włoch na temat wszczęcia postępowania wyjaśniającego.
- (8) Pismem z dnia 18 grudnia 2003 r. (D/58151) Komisja zwróciła się do władz Włoch z prośbą o udzielenie dalszych informacji.
- (9) Władze Włoch, w piśmie A/31204 z dnia 19 lutego 2004 r., zwróciły się o przedłużenie czasu na udzielenie odpowiedzi, na co uzyskały zgodę Komisji pismem D/51435 z dnia 26 lutego 2004 r., po czym przesyłały wymagane informacje w dwóch pismach: A/32487 z dnia 7 kwietnia 2004 r. oraz A/32628 z dnia 14 kwietnia 2004 r.
- (10) Według informacji przekazanych Komisji niektóre instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym znajdujące się na terytorium regionu Piemont skorzystały z pomocy niezgodnej z prawem na podstawie decyzji nr 57-5400 władz regionu Piemont z dnia 25 lutego 2002 r. (*deliberazione n. 57-5400, del 25 febbraio 2002 della Giunta regionale della Regione Piemonte*) wprowadzonej w życie z naruszeniem art. 88 ust. 3 wyżej wymienionego Traktatu.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 8.5.2003, str. 8.⁽²⁾ Zob. przypis 1.

- (11) Z dokumentacji dołączonej do odpowiedzi udzielonej przez władze Włoch, na wniosek Komisji o udzielenie dalszych informacji (A/38204), wynika jednak że decyzja nr 57-5400/2002, będącą podstawą skargi, stanowiła w odniesieniu do Regionu Piemonte jedynie akt wykonawczy do dekretu Rady Ministrów 173/2001 (decreto ministeriale 173/2001) (zwanego dalej „dekretem 173/2001”), a w szczególności jednego z jego programów cząstkowych, a mianowicie programu dotyczącego „pomocy na pokrycie zaległych zobowiązań”.
- (12) Pomoc w formie bezzwrotnych subwencji, udzielana zgodnie z wyżej wymienionym programem, przeznaczona jest, przede wszystkim, na pokrycie zadłużenia instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym wynikającego z kosztów finansowych i kosztów wynagrodzeń. Z pomocy takiej mogą korzystać instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym posiadające różną formę prawną, nastawione i nienastawione na zysk. Pomoc ta dotyczy również dużych przedsiębiorstw.
- (13) Dekret 173/2001 przewiduje również realizację innych programów cząstkowych określonych poniżej:
- „zachęty do dobrowolnego rozwiązywania umów o pracę”,
 - „wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych oraz urządzeń wymaganych na mocy obowiązujących przepisów BHP, a także ułatwiających dostęp osobom niepełnosprawnym”,
 - „dostosowanie systemów informatycznych”,
 - „doskonalenie zawodowe personelu szkolącego w celu spełnienia warunków akredytacji”.
- (14) Władze Włoch potwierdziły pismem A/38204 z dnia 8 listopada 2002 r., że pomoc została udzielona z funduszu państwowego w wysokości 180 mld ITL (około 93 mln EUR) udostępnionego regionom i podzielonego między nie zgodnie z postanowieniami dekretu 173/2001. Dokument ten stał się aktem wykonawczym do ustawy nr 388 z dnia 23 grudnia 2000 r. „Przepisy dotyczące sporządzenia rocznego i wieloletniego budżetu państwa – ustawa budżetowa 2001” („Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato – legge finanziaria 2001”) (zwanej dalej ustawą 388/2000), która to ustawa w art. 118 akapicie 9 zarządziła przeprowadzenie restrukturyzacji instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym celem umożliwienia ich akredytacji.
- (15) W tym samym piśmie, cytowanym wcześniej w pkt 14, władze Włoch potwierdziły, iż nie traktowały takiego środka jako pomocy państwa, ponieważ skierowany on był, ich zdaniem, na wsparcie działalności niemającej charakteru komercyjnego i noszącej cechy działań na rzecz dobra ogólnego.
- (16) Ponadto władze Włoch stwierdziły, iż system akredytacji, który miał zostać wdrożony, był faktycznie związany z restrukturyzacją instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym w ramach umowy zawartej pomiędzy Państwem i regionami w maju 2000 r. zgodnie z art. 17 ustawy nr 196 z dnia 24 czerwca 1997 w sprawie zasad promowania zatrudnienia („norme in materia di promozione dell'occupazione”) (zwanej dalej ustawą 196/97). Tego typu podejście potwierdzono w art. 118 ust. 9 ustawy 388/2000 oraz w dekrete 173/2001.
- (17) Według władz Włoch subwencje na rzecz instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym służyły eliminacji braków organizacyjnych beneficjentów, które to braki mogłyby negatywnie wpłynąć na proces akredytacji, biorąc pod uwagę fakt, iż od lipca 2003 roku w zasadzie jedynie akredytowane instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym mogły prowadzić działalność szkoleniową finansowaną z zasobów publicznych.
- (18) Z drugiej strony instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym mogą od 1997 roku oferować usługi szkoleniowe, typu „prywatnego”, to znaczy usługi rynkowe oparte na wolnej konkurencji, ze względu na znaczącą zmianę przepisów włoskich w tym względzie (w szczególności tak zwany „pakiet Treu”, ustawa nr 144 z dnia 17 maja 1999 r. „działania na rzecz inwestycji, upoważnienia rządu w sprawie uporządkowania systemu zachęt w sektorze zatrudnienia i przepisów normatywnych INAIL (Zakład Ubezpieczeń od Następstw Nieszczęśliwych Wypadków podczas Pracy) a także uporządkowania całego systemu ubezpieczeń pracowniczych („Misure in materia di investimenti, delega al Governo per il riordino degli incentivi all'occupazione e della normativa che disciplina l'INAIL, nonche' disposizioni per il riordino degli enti previdenziali”), oraz umowa pomiędzy państwem włoskim i regionami z marca 2000 roku) i w wielu przypadkach rzeczywiście oferowały takie usługi.
- (19) Władze Włoch jednakże utrzymują, iż omawiany środek nie spowodował w żadnym przypadku przewagi konkurencyjnej, a pomógł jedynie „historycznym” instytucjom dysponującym doświadczeniem i know-how utrzymać się na rynku (przykładowo umowy podpisane z publicznymi instytucjami finansującymi na okres minimum od 3 do 5 lat są jednym z wymaganych warunków otrzymania pomocy), co okazało się koniecznym na tym etapie, aby pozwolić takim instytucjom na spełnienie wymogów akredytacji i dalsze prowadzenie szkoleń na zliberalizowanym rynku. Oprócz tego podobne instytucje, w większości przypadków aktywne na rynkach lokalnych (subregionalnych) nie są w stanie wpływać na wymianę handlową.
- (20) W kwestii wprowadzenia wymienionych środków na terytorium całego kraju, zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze Włoch regiony Friuli-Wenecja Julijska, Sycylia oraz Kampania nie wprowadziły w życie programu pomocy, z kolei Sardynia i Autonomiczna Prowincja Trydentu wprowadziły go w oparciu o rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* ⁽³⁾, zwanego dalej rozporządzeniem *de minimis*. Regiony Toskania oraz Umbria wprowadziły w życie identyczny typ rozwiązań już w wstępie postępowania wyjaśniającego w przedmiotowej sprawie. Jedynie Autonomiczna Prowincja Bolzano nie otrzymała żadnej pomocy finansowej na mocy dekretu 173/2001 i z tego powodu nie wprowadziła programu pomocy. Pozostałe regiony w rzeczywistości tylko częściowo wprowadziły w życie omawiane programy cząstkowe.

(3) Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

III. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (21) Przede wszystkim Komisja zauważyła, że z pomocy udzielonej w ramach funduszu utworzonego specjalnie przy pomocy ogólnokrajowego przepisu skorzystały jedynie instytucje prowadzące kształcenie zawodowe. Wybrano je w oparciu o specyficzne kryteria zdefiniowane na poziomie regionów, zatem pomocy udzielano selektywnie przy użyciu zasobów państwowych.
- (22) Po drugie Komisja wyraziła poważne wątpliwości, czy kształcenie zawodowe w ogóle można traktować jako działalność niekomercyjną prowadzoną w interesie publicznym, a tak z początku stawiły sprawę władze Włoch. Komisja stanęła na stanowisku, iż omawiane dotacje poprawiły sytuację finansową ich beneficjentów, zmniejszając koszty, które bez dotacji beneficjenci musieliby ponosić sami.
- (23) Wreszcie, chociaż kształcenie prawdopodobnie jest w ograniczony sposób przedmiotem wymiany wewnątrz-wspólnotowej, nie można wykluczyć, że pewne firmy zajmujące się kształceniem zawodowym są aktywne na poziomie wspólnotowym. Firmy takie byłyby zainteresowane dostępem do rynku włoskiego.
- (24) Z tego powodu Komisja uznała, że przedmiotowy środek może stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (25) Jako pomoc państwa podlega ona ocenie w świetle przepisów zawartych w Traktacie i w innych odnoszących się do niej przepisach wspólnotowych.
- (26) W związku z tym Komisja wyraziła zdanie, iż tylko część pomocy, odnosząca się do „wprowadzania i utrzymywania struktur operacyjnych oraz urządzeń” mogłaby podlegać odpowiednim wyłączeniom, o ile odnosi się do kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem osób niepełnosprawnych. Podobnie pomoc w przypadku „doskonalenia zawodowego personelu szkolącego” mogłaby podlegać należnym wyłączeniom, o ile zostaną spełnione kryteria określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej⁽⁴⁾.
- (27) Wszystkie pozostałe programy cząstkowe, biorąc pod uwagę obecny stan dokumentacji, należy zakwalifikować według Komisji jako pomoc operacyjną, a więc niepodlegającą wyłączeniom, gdyż nie stanowi o tym żaden przepis Traktatu.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (28) Tylko jedna instytucja włoska, również będąca beneficjentem przedmiotowego programu pomocy, zajmująca

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 363/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 20).

się kształceniem zawodowym i wyraźnie aktywna przynajmniej na terenie kraju, podzieliła się, jako zainteresowana strona trzecia, swoimi uwagami z Komisją.

- (29) O ile wyżej wymieniona instytucja jest zdania, że przepisy włoskie stanowiące o dostępie do rynku kształcenia są takie same w przypadku firm włoskich jak w przypadku pozostałych firm pochodzących z innych krajów Wspólnoty, to jednak zauważa, że jednostki operacyjne instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym muszą w celu rozwoju działalności finansowanej przy użyciu zasobów państwowych osiągnąć pewien poziom efektywności w ramach wcześniej prowadzonej działalności oraz mieć ściśle powiązania ze środowiskiem społecznym i z przedsiębiorstwami zgodnie z kryteriami określonymi przez regiony. Jest to przyczyną, dla której jak dotąd żadna instytucja obca zajmująca się kształceniem zawodowym nie była w stanie spełnić wymaganych warunków.

V. UWAGI WŁOCH

- (30) Według władz Włoch omawiany środek nie wpływa na wymianę wewnątrz-wspólnotową ze względu na to, iż system akredytacji, oparty na obiektywnych kryteriach określonych w regionalnych przepisach wykonawczych, nie stwarza sam w sobie żadnych barier ani ograniczeń dla prawa zakładania instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym, pochodzących z innych regionów czy też z innych Państw Członkowskich.
- (31) Ponadto zdaniem władz Włoch nowo przybyłe firmy nie są zagrożone przez pomoc udzieloną włoskim instytucjom zajmującym się kształceniem zawodowym, które – zgodnie z przypuszczeniami – z trudem funkcjonują na własnym terenie, o czym świadczą poniesione w przeszłości straty, a które to straty pomoc miałyby zrekompensować. Tak więc, w szczególności, według władz Włoch, pomoc w formie kompensaty strat poniesionych w związku z działalnością w obszarze kształcenia zawodowego, którą instytucje musiały prowadzić w ramach publicznego systemu kształcenia, nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (32) Oprócz tego zdaniem władz Włoch, firmy zagraniczne nie miałyby żadnego interesu w wejściu na włoski rynek oświaty „publicznej”, ze względu na brak rentowności, który znajduje potwierdzenie między innymi w konieczności udzielania omawianej pomocy.
- (33) Wreszcie, według opinii władz Włoch, niedochodowe kształcenie zawodowe, finansowane przy użyciu zasobów państwowych, nieopłacane bezpośrednio przez beneficjentów i prowadzone w ramach publicznego systemu oświaty, nie powinno być rozpatrywane jako działalność komercyjna, w szczególności w świetle orzecznictwa w sprawach „Humbel”⁽⁵⁾ oraz „Wirth”⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 27 września 1988 r. w sprawie C-263/86 Belgia przeciwko Humbel i Edel, Zb. Orz. str. 5365, pkt 9-10 i 15-18.

⁽⁶⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 grudnia 1993 r. w sprawie C-109/92 Wirth przeciwko Landeshauptstadt Hannover, Zb. Orz. 1993 str. I-6447.

- (34) Władze regionu Piemont zgadzają się, iż pomoc jest selektywna i przyznawana jest przy użyciu zasobów państwowych, lecz neguje jednocześnie, jakoby stwarzała ona sytuację uprzywilejowania, czy też wpływała na wymianę wewnątrzspółnotową. Odnośnie do przywilejów, władze te prezentują opinię, że przyznane dotacje stanowiły jedynie rekompensatę za usługi świadczone przez instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym w zakresie dotyczącym kształcenia w ramach publicznego systemu oświaty. W kwestii wpływu na wymianę wewnątrzspółnotową, zdaniem władz regionu Piemont nie istnieje wymiana handlowa usług oświatowych pomiędzy Państwami Członkowskimi Wspólnoty, a największymi przeszkodami są różnice językowe i brak powiązań z terytorium. Natomiast ich zdaniem rzeczywiście może istnieć wspólnotowy rynek usług kształcenia zawodowego w formie „prywatnej” (a więc konkurencyjne komercyjne usługi oświatowe).
- (35) Udzielona pomoc w żadnym przypadku nie wpłynęła negatywnie na działalność nowych firm, gdyż nowe firmy nie musiały ponosić kosztów, jakie beneficjenci pomocy zobowiązani byli ponosić w przeszłości, a nawet gdyby taki negatywny wpływ został udowodniony, to – jak twierdzą władze regionu Piemont – chodziłoby o wyłączenie zakłócenia na rynku lokalnym tak, iż art. 87 ust.1 Traktatu nie znalazłby zastosowania w tym przypadku.

VI. OCENA POMOCY

- (36) Analiza Komisji dotyczy programu pomocy ustanowionego w ramach środków ogólnych, a nie pomocy indywidualnej dla określonych podmiotów. Od momentu wszczęcia postępowania wyjaśniającego władze Włoch doskonale zdawały sobie sprawę z wątpliwości Komisji dotyczących programu pomocy. Gdyby władze Włoch uznały wówczas, że pewne specyficzne przypadki należało oceniać według indywidualnych kryteriów, to powinny były poinformować Komisję o tychże specyficznych przesłankach i dostarczyć wszystkich niezbędnych informacji pomocnych w ocenie indywidualnej.

VI.1. Pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu

- (37) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi.
- (38) Omawiana pomoc została udzielona przy użyciu zasobów państwowych, a mianowicie pochodzi z funduszu o wysokości 180 mld ITL (około 93 mln EUR) utworzonego na mocy przepisów ogólnokrajowych i rozdzielonego pomiędzy prawie wszystkie włoskie regiony zgodnie z załącznikiem do dekretu 173/2001.

Pomoc została zatem przyznana przy użyciu zasobów państwowych.

- (39) Beneficjentami tej pomocy są jedynie instytucje zajmujące się kształceniem zawodowym. Oprócz tego dobór beneficjentów dokonywany jest na poziomie regionalnym w zależności od dostępnych w poszczególnych regionach zasobów finansowych i ewentualnych kryteriów dodatkowych, a więc kryteria wyboru mają charakter selektywny.
- (40) Selektywność oraz użycie zasobów państwowych zostały zresztą potwierdzone przez władze Włoch w przekazanych uwagach.

VI.1.1. Działalność gospodarcza

- (41) Należy nade wszystko podkreślić, iż ogólnie pojęcie przedsiębiorstwa w kontekście prawa konkurencji obejmuje w świetle orzecznictwa Trybunału (7) każdą jednostkę prowadzącą działalność gospodarczą niezależnie od jej statusu prawnego (np. jednostka nienastawiona na zysk) czy sposobu finansowania. Wszelka działalność polegająca na oferowaniu towarów lub usług na określonym rynku jest działalnością gospodarczą.
- (42) Postawa taka została również wyrażona w komunikatach Komisji z roku 1996 (8) oraz z roku 2000 (9) w sprawie usług użyteczności publicznej w Europie, a także w sprawozdaniu Komisji z posiedzenia Rady Europejskiej w Laeken (10).
- (43) W szczególności w odniesieniu do rozróżnienia pomiędzy usługami o charakterze komercyjnym i niekomercyjnym, Komisja ostatnio podkreśliła (zob. w szczególności pkt 44 Zielonej Księgi na temat usług użyteczności publicznej (11), cytowany innymi w Białej Księdze na ten sam temat (12), iż wszelka działalność polegająca na oferowaniu towarów lub usług na określonym rynku jest działalnością gospodarczą. Dlatego też w ramach tego samego sektora mogą współistnieć oba typy działalności, czasami nawet w ramach tej samej instytucji. Do pierwszego typu działalności zastosowanie mają zasady rynku wewnętrznego, konkurencji, a w szczególności pomocy państwa.
- (44) Z kolei zasady rynku wewnętrznego i konkurencji nie znajdują zastosowania w przypadku działalności niekomercyjnej. Z tego powodu nie mają one żadnego wpływu na usługi użyteczności publicznej o tyle, o ile te ostatnie faktycznie spełniają kryteria działalności niekomercyjnej. W odniesieniu do krajowego systemu kształcenia Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich uznał w wyroku w sprawie Humbel, iż państwo tworząc i utrzymując taki system nie dąży do uzyskania zysków, a jedynie wypełnia swoje funkcje wobec narodu na polu społecznym, kulturalnym i edukacyjnym (13).

(7) Zob. wyroki w sprawach połączonych od C-180/98 do C-184/98 Pawłow i inni, Zb. Orz. 2000 str. I-6451, pkt 74 i 75.

(8) Dz.U. C 281 z 26.9.1996, str. 3.

(9) Dz.U. C 17 z 19.1.2001, str. 4.

(10) COM(2001)598 fin (wersja ostateczna).

(11) COM(2003)270 z 21.5.2003.

(12) COM(2004)374 fin (wersja ostateczna).

(13) Zob. przypis 5.

- (45) Wyrok w sprawie Humbel stanowi przede wszystkim, iż kursy odbywające się w szkole technicznej w ramach krajowego systemu kształcenia nie mogą być uznawane za „usługi” zgodnie z przepisami art. 50 Traktatu. W rzeczywistości pierwszy ustęp tego artykułu stanowi, iż usługami w rozumieniu Traktatu są świadczenia wykonywane zwykle za wynagrodzeniem.
- (46) Wyrok w sprawie Wirth⁽¹⁴⁾ potwierdza wnioski Trybunału w sprawie Humbel, zgodnie z którymi cechą podstawową wynagrodzenia jest to, że stanowi zapłatę za omawianą usługę i że uzgadniane jest ono pomiędzy usługodawcą i usługobiorcą. W tym samym wyroku Trybunał uznał, że tej właśnie cechy nie mają kursy organizowane w ramach publicznego systemu oświaty.
- (47) Ogólniej, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Wirth, wiele czynności zwykle spełniających funkcje społeczne instytucji, które nie są nastawione na zysk i nie prowadzą działalności przemysłowej ani handlowej jest wyłączonych z zakresu stosowania wspólnotowych przepisów w zakresie konkurencji i rynku wewnętrznego⁽¹⁵⁾.
- (48) W omawianym przypadku z informacji otrzymanych od Włoch wynika, że działalność zainteresowanych instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym miała dwojaki charakter. Z jednej strony zapewniały one pojedynczym obywatelom dostęp do instytucjonalnych usług oświatowych nastawionych na realizację celów społecznych w ramach publicznego systemu oświaty i jako takie finansowane było przez państwo lub przez poszczególne regiony zgodnie z zasadą pokrywania określonych kwalifikowanych wydatków. Z drugiej strony jednak miały one możliwość świadczenia (i w wielu przypadkach faktycznie tak było) usług rynkowych w sektorze kształcenia zawodowego zarówno na rzecz firm i ich pracowników, jak i pojedynczych obywateli, traktując wszystkich jako klientów i pobierając od nich opłaty według obowiązujących na rynku stawek. Z tego powodu władze Włoch narzuciły beneficjentom pomocy obowiązek prowadzenia oddzielnej księgowości.
- (49) Można więc uznać, że pierwszy typ usług nie stanowi działalności gospodarczej. Stąd wniosek, że omawiana działalność nie podlega zasadom konkurencji ani rynku wewnętrznego, a więc nie stosuje się do niej art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (50) Mimo to Komisja zauważyła, że w świetle niedawnego orzecznictwa pojęcie działalności gospodarczej podlega ewolucji i w części zależy od politycznych wyborów poszczególnych Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o przeniesieniu na przedsiębiorstwa niektórych zadań tradycyjnie pojmowanych jako suwerenne zadania państwa. Państwa Członkowskie mogą także stworzyć warunki niezbędne, aby zapewnić istnienie rynku na dany produkt czy usługę, jeśli bez takich warunków rynek by nie istniał. Tego typu interwencja powoduje jednak, iż omawiane działania stają się działalnością gospodarczą i stosują się do nich przepisy w zakresie konkurencji.
- (51) Trybunał zauważył na przykład, że transport pacjentów stał się usługą oferowaną za określone wynagrodzenie przez różne podmioty gospodarcze działające na rynku usług pogotowia ratunkowego i transportu pacjentów. W sprawie, którą zajmował się Trybunał usługi takie świadczyły instytucje użyteczności publicznej nienastawione na zysk. Jednakże Trybunał przypomniał, że tego typu cechy charakterystyczne nie wykluczają klasyfikacji instytucji jako przedsiębiorstwa zgodnie z art. 87 Traktatu, w przypadku gdy te same instytucje prowadzą również działalność gospodarczą⁽¹⁶⁾.
- (52) Trybunał uznał również, że produkcja na terenie szpitala substancji stosowanych potem w usługach medycznych tego szpitala stanowi działalność gospodarczą. Fakt, że usługa nie jest bezpośrednio opłacana przez pacjenta, lecz finansowana przy użyciu zasobów państwowych, nie ma związku z zakwalifikowaniem tej usługi jako działalności gospodarczej⁽¹⁷⁾.
- (53) Tego typu podejście zostało potwierdzone w dwóch innych wyrokach Trybunału⁽¹⁸⁾. Niektóre Państwa Członkowskie utrzymywały, iż usługi medyczne nie były działalnością gospodarczą w związku z faktem, iż pacjenci podlegający leczeniu szpitalnemu nie musieli koniecznie płacić za świadczone im usługi. Trybunał uznał jednak, że działalność medyczna stanowi działalność gospodarczą niezależnie od faktu, czy odnośne usługi wymagają zapłaty bezpośredniej ze strony pacjentów czy też opłacane są przez władze publiczne albo kasy chorych.
- (54) Poza tym element solidarności społecznej nie wyklucza absolutnie możliwości generowania zysków z działalności gospodarczej. Niektóre instytucje mogą zgodzić się na pewne aspekty solidarności społecznej, aby uzyskać inne korzyści we własnym sektorze. Instytucje nienastawione na zysk mogą konkurować z powodzeniem z firmami nastawionymi na zysk i dlatego mogą stać się przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 87 Traktatu.
- (55) Z tego powodu Komisja nie może wykluczyć, że niektóre działania instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym, także w ramach publicznego systemu kształcenia, mogą zostać zakwalifikowane jako działalność gospodarcza.

⁽¹⁴⁾ Zob. przypis 6.

⁽¹⁵⁾ Zob. przypis 6.

⁽¹⁶⁾ Wyrok z dnia 25 października 2001 r. w sprawie C-475/99 *Ambulanz Glockner*, Zb. Orz. 2001, str. I-09089, pkt 19.

⁽¹⁷⁾ Wyrok z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie C-203/99 *Henning Vedfald*, Zb. Orz. 2001, str. I-03569.

⁽¹⁸⁾ Wyroki z dnia 12 lipca 2001 roku w sprawie C-157/99, *B.S.M. Smits/Stichting Ziekenfonds*, Zb. Orz. 2001, str. I-5473 oraz w sprawie C-368/98 *Abdon Vanbraekel*, Zb. Orz. 2001, str. I-5363.

- (56) W tym ostatnim przypadku należałoby zastosować art. 86 ust. 2 Traktatu – stanowiący o przedsiębiorstwach zobowiązanych do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym. Wyżej wymieniony artykuł stanowi, iż przedsiębiorstwa te podlegają przepisom Traktatu, w szczególności regułom konkurencji, w granicach, w jakich ich stosowanie nie stanowi prawnej lub faktycznej przeszkody w wykonywaniu poszczególnych zadań im powierzonych. Oprócz tego, artykuł stanowi, że rozwój handlu nie może być naruszony w sposób pozostający w sprzeczności z interesem Wspólnoty.
- (57) W konsekwencji biorąc pod uwagę fakt, iż instytucjom zajmującym się kształceniem zawodowym została powierzona misja publiczna w ramach odpowiednich przepisów krajowych i regionalnych zawartych w stosownych aktach, to znaczy w ramach umów zawartych pomiędzy włoskimi regionami a instytucjami zajmującymi się kształceniem zawodowym, a także iż nie istniało ryzyko nadpłaty, pomoc bowiem nie mogła być wyższa niż poniesione odrębnie zaksięgowane koszty, to instytucje takie mogą korzystać z wyłączeń zgodnie z art. 86 ust. 2 Traktatu.
- (58) Ponadto Komisja stwierdza, że dzięki danym dostarczonym przez same władze Włoch zostało udowodnione w wystarczający sposób istnienie działalności gospodarczej w drugim typie działań opisanych w pkt 48.

VI.1.2. Zakłócanie konkurencji i wpływ na wymianę handlową

- (59) Aby wejść w zakres zastosowania art. 87 Traktatu pomoc musi zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi. Oba te warunki często idą w parze w odniesieniu do pomocy państwa.
- (60) W szczególności odnośnie do wymiany wewnątrzspółnotowej, Sąd Pierwszej Instancji⁽¹⁹⁾ przypomniał, iż jeśli pomoc finansowa umacnia pozycję przedsiębiorstwa wobec innych konkurencyjnych przedsiębiorstw na rynku wspólnotowym, to tym samym wpływa ona także na ten rynek. Następuje to wówczas, gdy przedsiębiorstwo korzystające z pomocy angażuje się aktywnie w handel pomiędzy Państwami Członkowskimi lub bierze udział w realizacji kontraktów podpisanych w ramach przetargów, w których uczestniczyło kilka Państw Członkowskich.
- (61) Poza tym pomoc może wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi i zakłócać konkurencję nawet wtedy, gdy przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy, konkurując z przedsiębiorstwami w innych Państwach Członkowskich, nie uczestniczy bezpośrednio w działalności transgranicznej. W rzeczywistości, kiedy Państwo Członkowskie udziela

pomocy przedsiębiorstwu, nie musi ulec zmianie podaż na rynku wewnętrznym lub też może ona ulec wzrostowi, w wyniku czego przedsiębiorstwa w innych Państwach Członkowskich będą miały mniejsze możliwości oferowania własnych usług na rynku takiego Państwa Członkowskiego.

- (62) Dlatego też wcale nie trzeba stwierdzić bezpośredniego udziału beneficjentów w eksporcie⁽²⁰⁾, ani istnienia faktycznej wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi w tym samym segmencie rynku, aby udowodnić wpływ omawianej pomocy na wymianę handlową. Co więcej, ani ograniczona wysokość pomocy, ani względnie niewielki rozmiar beneficjenta, nie pozwalają na wyciąganie wniosków a priori, iż w danym przypadku nie istnieje żaden wpływ na wymianę handlową.
- (63) W odniesieniu do tej kwestii Komisja stwierdza, że w omawianym przypadku niektórzy beneficjenci aktywni są przynajmniej na poziomie regionalnym lub też ponadregionalnym (więc niekiedy ogólnokrajowym) i charakteryzują się dużym obrotem handlowym, który przypuszczalnie pozwala im pokonywać przeszkody ograniczające rozpowszechnianie oferty usług w dziedzinie kształcenia zawodowego na rynku wspólnotowym. Prócz tego Komisja stwierdza, że niektórzy beneficjenci są już aktywni na poziomie ponadnarodowym.
- (64) Tak więc w szczególności jeden beneficjent pomocy funkcjonuje już w niektórych Państwach Członkowskich, takich jak Belgia (4 oddziały), Francja (7 oddziałów), Niemcy (4 oddziały) i Zjednoczone Królestwo (1 oddział), w krajach niebędących członkami Wspólnoty, jak np.: Szwajcaria, a także w krajach pozaeuropejskich (Argentyna). Beneficjent ten jest też partnerem w sieci międzynarodowej „Exemplo” obejmującej 14 europejskich agencji zajmujących się kształceniem zawodowym, których celem jest dzielenie się wiedzą, analiza porównawcza, współpraca przy projektach wspólnotowych, rozwój specyficznych segmentów rynku na potrzeby handlu elektronicznego i kształcenia on-line.
- (65) W świetle powyższych rozważań i biorąc pod uwagę możliwy wpływ na wymianę handlową, Komisja dochodzi do wniosku, że przyjęta klasyfikacja pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu w odniesieniu do omawianych środków powinna zostać potwierdzona, gdyż może faktycznie wpływać na wewnątrzspółnotową wymianę handlową.

VI.2. Zgodność pomocy z prawem

- (66) Komisja stwierdza, że nie zastosowano się w omawianym przypadku do obowiązku uprzedniego powiadomienia wynikającego z art. 88 ust. 3 Traktatu.

⁽¹⁹⁾ Wyrok z dnia 29 września 2000 r. w sprawie T-55/99 Confederacion Espanola de Transporte de Mercancias, Zb. Orz. 2000, str. II-03207.

⁽²⁰⁾ Zob. między innymi wyrok z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie 102/87 Francja przeciwko KWE, Zb. Orz. 1988 str. 04067 oraz wyrok z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark, Zb. Orz. 2003 str. I-07747, pkt. 77 i 78.

(67) Ponieważ nie powiadomiono Komisji w celu zapobieżenia ewentualnemu braku zgodności z przepisami o pomocy państwa, Komisja wskazuje na naruszenie tym samym art. 88 ust. 3 Traktatu i uznaje przedmiotową pomoc za niezgodną z prawem.

VI.3. Zgodność pomocy z art. 87 Traktatu

Pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań

(68) Program cząstkowy „pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań” mógłby w zasadzie wejść w zakres zastosowania rozporządzenia *de minimis* ⁽²¹⁾, jako że program pomocy nie obejmuje sektorów wyłączonych z rozporządzenia *de minimis* ani pomocy udzielanej na rzecz działalności związanej z wywozem lub pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej. Trzeba jednak podkreślić, że wysokość pomocy często przekracza maksymalną kwotę 100 000 EUR.

(69) Z tego powodu Komisja stwierdza, iż omawianego programu nie należy rozpatrywać na podstawie rozporządzenia *de minimis*. Ponadto władze Włoch nigdy nie powołały się na określenie „*de minimis*” w przypadku omawianego programu pomocy.

(70) W związku z tym, iż omawiany program cząstkowy nie bierze pod uwagę żadnego z kwalifikowanych kosztów określonych w art. 4 ust. 7 lit. od a) do f) rozporządzenia w sprawie pomocy szkoleniowej ⁽²²⁾, nie może korzystać z wyłączeń zgodnie z powyższym rozporządzeniem. W dodatku nawet władze Włoch nigdy nie potraktowały tego programu jako pomocy szkoleniowej.

(71) W kontekście oceny pomocy zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw ⁽²³⁾, Komisja zauważa, że w ramach omawianego programu cząstkowego nie przewidziano żadnej pomocy na inwestycje materialne lub niematerialne. Przeciwnie, program ten ukierunkowany jest wyłącznie na redukcję wydatków bieżących poprzez pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań, co zostało zakwalifikowane jako pomoc operacyjna, która zwykle nie jest wspierana przez Komisję.

(72) Szczególnie zaś przyznawanie pomocy operacyjnej niezwiązanej z żadnymi dodatkowymi kosztami wynikłymi z realizacji usług publicznych może spowodować zmniejszenie kosztów ogólnych przedsiębiorstwa, które zazwyczaj przedsiębiorstwo powinno ponosić na własny rachunek.

(73) Jest faktem, iż pomoc operacyjna może zostać udzielona wyjątkowo tylko w obszarach objętych derogacją na mocy art. 87 ust. 3 lit. a), przyjmując, że spełnione zostały warunki ustanowione w pkt 4.15 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej ⁽²⁴⁾. W omawianym przypadku trzeba zauważyć, że przepis ogólnokrajowy znajduje zastosowanie bez różnicy na terytorium całego Państwa Członkowskiego i nie wpływa w żaden sposób na niwelowanie różnic pomiędzy poszczególnymi regionami.

(74) Komisja uważa, że wyżej opisany program cząstkowy nie spełnia żadnego z wyżej wymienionych warunków. Ponadto w odniesieniu do ewentualnej zgodności pomocy z art. 87 Traktatu, władze Włoch nie powołały się ani na rozporządzenie w sprawie pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, ani na wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej.

(75) Ponadto omawiana pomoc nie wydaje się promować żadnego innego celu horyzontalnego Wspólnoty w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, jak np.: badania i rozwój, zatrudnienie, środowisko naturalne lub ratowanie i restrukturyzacja przedsiębiorstw zgodnie z wytycznymi, projektami ramowymi czy odpowiednimi rozporządzeniami.

(76) Odstępstwo, o którym mowa w art. 87 ust. 2 lit. od a) do c) ⁽²⁵⁾ Traktatu nie znajduje w widoczny sposób zastosowania w omawianym przypadku. Ten sam wniosek odnosi się do wyłączeń opisanych w art. 87 ust. 3 lit. od b) do d) ⁽²⁶⁾.

Zachęty do dobrowolnego rozwiązywania umów o pracę i dostosowanie systemów informatycznych

(77) W przypadku programów cząstkowych „zachęty do dobrowolnego rozwiązywania umów o pracę” oraz „dostosowanie systemów informatycznych” można w dużej mierze zastosować takie samo rozumowanie jak w programie cząstkowym „pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań”.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9.

⁽²⁵⁾ Artykuł 87 ust. 2 stanowi, że ze wspólnym rynkiem zgodna jest: a) pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów, b) pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, c) pomoc przyznawana gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec.....

⁽²⁶⁾ Artykuł 87 ust. 3 stanowi, że zgodna ze wspólnym rynkiem jest: b) pomoc przeznaczona na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, c) pomoc mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce Państwa Członkowskiego, d) pomoc przeznaczona na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

⁽²¹⁾ Zob. przypis 3.

⁽²²⁾ Zob. przypis 4.

⁽²³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33.

- (78) W rzeczywistości Komisja uważa, że większa część tego typu pomocy ma charakter pomocy operacyjnej, co powoduje, iż nie powinna korzystać ze wyłączeń.
- (79) Komisja uważa w szczególności, że pomoc zachęcająca do dobrowolnych zwolnień pracowniczych, która zdaje się stwarzać nieuzasadnioną przewagę konkurencyjną poprzez sztuczną redukcję kosztów pracowniczych, co zwiększa konkurencyjność firmy otrzymującej pomoc wobec innych firm zajmujących się kształceniem zawodowym, nie może w żaden sposób korzystać z wyłączeń zawartych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽²⁷⁾, jak i ze względu na inne obowiązujące przepisy.
- (80) Podobnie wydatki na dostosowanie systemów informatycznych nie podlegają żadnym wyłączeniom, ponieważ nie stanowią inwestycji początkowej w rozumieniu rozporządzenia w sprawie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw⁽²⁸⁾, ani nie są instrumentem polityki rozwoju regionalnego w rozumieniu wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽²⁹⁾.
- Wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych oraz doskonalenie zawodowe personelu szkolącego*
- (81) Pomoc na dostosowanie budynków i wyposażenia do obowiązkowych norm BHP nie może podlegać żadnym wyłączeniom zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie pomocy państwa, o czym wspomniano już w pkt 68-76.
- (82) Mimo to, ta część pomocy, która odnosi się do przystosowania struktur i urządzeń i jest związana z kosztami dodatkowymi wynikającymi z zatrudnienia osób niepełnosprawnych, może korzystać z wyłączenia zgodnie z rozporządzeniem w sprawie pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽³⁰⁾.
- (83) Podobnie pomoc w ramach programu cząstkowego „doskonalenie zawodowe personelu szkolącego” może korzystać z wyłączenia zgodnie z rozporządzeniem w sprawie pomocy szkoleniowej⁽³¹⁾.
- VII. WNIOSKI**
- (84) O ile kształcenie zawodowe, będąc częścią publicznego systemu oświaty, skierowane jest do pojedynczych
- obywateli zgodnie z pkt 44-49, a także podlega oddzielnej księgowości, a przy tym nie jest uważane za działalność gospodarczą, to pomoc przyznawana w odniesieniu do kosztów takiej działalności nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu, a więc nie jest pomocą państwa.
- (85) Z drugiej strony, chociaż niektóre dziedziny działalności prowadzonej w ramach publicznego systemu oświaty można uznać za działalność gospodarczą, biorąc pod uwagę ewolucję pojęcia działalności gospodarczej, o której mowa w pkt 50-55, to mimo tego mogą one korzystać z wyłączeń zgodnie z przepisami art. 86 ust. 2 Traktatu.
- (86) Z kolei pomoc udzielona w odniesieniu do kosztów powstałych w trakcie działalności komercyjnej spełnia wszelkie warunki pomocy państwa i dlatego podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (87) Komisja wyraża żal z powodu tego, iż pomoc udzielona na potrzeby reformy systemu kształcenia zawodowego stanowiąca pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, lecz naruszająca przepisy art. 88 ust. 3 Traktatu, jest niezgodna z prawem.
- (88) Programy cząstkowe „wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych oraz urządzeń wymaganych przez obowiązujące przepisy BHP, a także ułatwiających dostęp osobom niepełnosprawnym”, w części odnoszącej się do dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych, a także „doskonalenie zawodowe personelu szkolącego w celu zapewnienia instytucjom spełnienia warunków akredytacji” mogą korzystać z wyłączenia zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽³²⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej⁽³³⁾.
- (89) Pomoc udzielona w ramach programów cząstkowych „pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań”, „zachęty do dobrowolnego rozwiązywania umów o pracę” oraz „wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych oraz urządzeń wymaganych przez obowiązujące przepisy BHP, a także ułatwiających dostęp osobom niepełnosprawnym” jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w części dotyczącej dostosowania do obowiązujących przepisów BHP.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3.

⁽²⁸⁾ Zob. przypis 23.

⁽²⁹⁾ Zob. przypis 24.

⁽³⁰⁾ Zob. przypis 27.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 4.

⁽³²⁾ Zob. przypis 27.

⁽³³⁾ Zob. przypis 4.

(90) Komisja stwierdza, iż w zasadzie rozporządzenie *de minimis*⁽³⁴⁾ mogłoby mieć zastosowanie w odniesieniu do przedmiotowych środków, gdyż środki te nie odnoszą się do sektorów wyłączonych z jego zastosowania, ani do pomocy udzielanej na rzecz działalności związanej z wywozem czy też do pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej. W konsekwencji przyjmując, że wszystkie warunki przewidziane przez rozporządzenie *de minimis* zostały spełnione, a w szczególności zachowany został próg 100 000 EUR w okresie trzech lat, a beneficjentami byli pojedynczy obywatele, to rozpatrywaną pomoc można uznać za pomoc *de minimis*, a więc nie podlegającą zastosowaniu przepisów art. 87 ust. 1 Traktatu.

(91) Niniejsza decyzja odnosząca się do rozpatrywanego programu pomocy wchodzi w życie ze skutkiem natychmiastowym. Zgodnie z przyjętą praktyką na mocy art. 87 Traktatu Komisja żąda od beneficjenta zwrotu uzyskanej pomocy, która zgodnie z przepisami art. 88 Traktatu została udzielona w sposób nieuprawniony i jest niezgodna. Praktyka taka została potwierdzona w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽³⁵⁾.

(92) Komisja zauważa ponadto, że decyzja w sprawie programu pomocy nie wyklucza, że indywidualna pomoc może nie stanowić pomocy (ponieważ przyznanie pomocy indywidualnej podlega przepisom *de minimis*) i że taka pomoc może zostać uznana, w całości lub w części, za zgodną ze wspólnym rynkiem w oparciu o jej cechy charakterystyczne (na przykład na podstawie przepisów dotyczących wyłączeń).

(93) Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 w sprawie odzyskiwania funduszy pomocowych należy zastosować naliczanie odsetek zgodnie z obowiązującymi stopami ustalonymi przez Komisję. Odsetki są płatne od dnia, w którym pomoc przyznana bezprawnie została udostępniona beneficjentowi do daty jej windykacji.

(94) Odsetki należy naliczać zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽³⁶⁾.

(95) W tym celu władze Włoch nakładają na beneficjentów programu pomocy obowiązek zwrotu, w terminie dwóch miesięcy od daty niniejszej decyzji, uzyskanych kwot pomocy wraz z odsetkami, o których mowa w pkt 94. Całkowity zwrot powinien nastąpić najpóźniej do końca pierwszego roku podatkowego od daty otrzymania zawiadomienia o niniejszej decyzji.

(96) Władze Włoch udzielają Komisji informacji zgodnie z kwestionariuszem przedstawionym w załączniku I do niniejszej decyzji, podając wykaz zainteresowanych beneficjentów i jasno opisując przewidziane lub przyjęte środki w celu natychmiastowego i skutecznego odzyskania niezgodnej z prawem pomocy państwa. W ciągu dwóch miesięcy od podjęcia decyzji władze Włoch przekażą Komisji wszystkie dokumenty będące dowodami na to, iż wszczęto postępowanie odzyskiwania niezgodnej z prawem pomocy od beneficjentów (takich jak okólniki, zarządzenia dotyczące zwrotu itd.).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Pomoc, jakiej władze Włoch udzieliły na mocy dekretu Rady Ministrów nr 173/2001 (*Decreto Ministeriale n.173/2001*), będącego aktem wykonawczym do ustawy 388/2000, w odniesieniu do kosztów związanych z działalnością instytucji zajmujących się kształceniem zawodowym, a którą to pomoc otrzymały pojedyncze osoby w ramach publicznego systemu oświaty i która to pomoc została zaksięgowana oddzielnie, nie wchodzi w zakres zastosowania przepisów art. 87 ust. 1 Traktatu i nie jest pomocą państwa w zakresie, w jakim wymieniona działalność nie jest działalnością gospodarczą.

2. Pomoc określona w ust. 1, udzielona na działalność gospodarczą w ramach publicznego systemu oświaty, może korzystać z wyłączeń opisanych w art. 86 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 2

1. Program pomocy wprowadzony przez władze Włoch na mocy dekretu Rady Ministrów nr 173/2001 (*Decreto Ministeriale n. 173/2001*), będącego aktem wykonawczym do art. 118 akapit 9 ustawy 388/2000, a także na mocy następných aktów wykonawczych przyjętych przez włoskie władze regionalne, w zakresie w jakim wchodzi w zakres zastosowania art. 87 ust. 1 Traktatu, jest niezgodna z prawem ze względu na fakt, iż Komisja nie została o nim wcześniej powiadomiona zgodnie z przepisami art. 88 ust. 3 Traktatu.

2. Program pomocy, o którym mowa w ust. 1 jest zgodny ze wspólnym rynkiem w przypadku programów częściowych „wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych ułatwiających dostęp osobom niepełnosprawnym” oraz „doskonalenie zawodowe personelu szkolącego”.

3. Program pomocy, o którym mowa w ust. 1 nie jest zgodny ze wspólnym rynkiem w przypadku programów częściowych „pomoc na pokrycie zaległych zobowiązań”, „zachęty do dobrowolnego rozwiązywania umów o pracę”, „dostosowanie systemów informatycznych”, „wprowadzanie i utrzymywanie struktur operacyjnych oraz urządzeń wymaganych przez obowiązujące przepisy BHP”.

⁽³⁴⁾ Zob. przypis 3.

⁽³⁵⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

Artykuł 3

1. Władze Włoch podejmą wszelkie konieczne działania, aby odzyskać od beneficjentów kwoty pomocy, o których mowa w art. 2 ust. 3, które to kwoty zostały udostępnione beneficjentom w sposób niezgodny z prawem.
2. Odzyskanie kwot pomocy powinno odbyć się bez zastosowania przymusu zgodnie z krajowymi procedurami prawnymi, jednak w sposób zapewniający natychmiastową i skuteczną realizację niniejszej decyzji.
3. Zwrot powinien nastąpić najpóźniej do końca pierwszego roku podatkowego, od daty otrzymania zawiadomienia o niniejszej decyzji.
4. Kwoty, jakie należy odzyskać podlegają naliczeniu odsetek od daty udostępnienia beneficjentowi kwoty pomocy do daty jej faktycznego zwrotu.
5. Odsetki należy naliczać zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004.
6. Zgodnie z art. 2 ust. 3 władze Włoch nakładają na beneficjentów obowiązek zwrotu, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia o niniejszej decyzji, uzyskanych w sposób niezgodny z prawem kwot pomocy wraz z odsetkami.

Artykuł 4

W ciągu dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia o niniejszej decyzji władze Włoch informują Komisję o podjętych lub planowanych w celu odzyskania kwot działaniach, stosując w tym celu kwestionariusz załączony do niniejszej decyzji.

W tym samym terminie władze Włoch przekażą Komisji wszystkie dokumenty będące dowodami na to, iż wszczęto postępowanie odzyskiwania niezgodnych z prawem kwot pomocy od beneficjentów.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, 2 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje dotyczące wykonania decyzji Komisji C(2005)429**1. Całkowita liczba beneficjentów i całkowita kwota pomocy podlegająca odzyskaniu**

1.1 Należy dokładnie podać, w jaki sposób wyliczono kwotę pomocy podlegającą odzyskaniu od poszczególnych beneficjentów, oddzielnie podając:

— kwotę kapitału

— odsetki.

1.2 Należy podać całkowitą kwotę pomocy udzielonej w sposób niezgodny z prawem, którą należy odzyskać (ekwiwalent dotacji brutto, aktualizowana w ...).

1.3 Należy podać całkowitą liczbę beneficjentów, od których należy odzyskać kwoty pomocy udzielone w sposób niezgodny z prawem w ramach programu pomocy.

2. Działania zaplanowane i przeprowadzane celem odzyskania kwot pomocy

2.1 Należy dokładnie opisać, jakie działania są planowane, a jakie są już realizowane, aby natychmiast i skutecznie odzyskać kwoty pomocy. Proszę podać podstawę prawną takich działań.

2.2 Do kiedy kwoty zostaną odzyskane?

3. Informacje na temat pojedynczych beneficjentów

Prosimy wpisać w tabeli następujące dane szczegółowe o każdym beneficjencie, od którego należy odzyskać udzieloną w ramach programu pomocy w sposób niezgodny z prawem:

Tożsamość beneficjenta	Wysokość kwoty pomocy przyznanej niezgodnie z prawem (*) Waluta: ...	Wysokość kwoty zwróconej (°) Waluta: ...

(*) wysokość kwoty przekazanej beneficjentowi (ekwiwalent dotacji brutto)

(°) wysokość zwróconej kwoty brutto (z odsetkami)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 grudnia 2005 r.

**Inwestycje Shetland Leasing and Property Developments Ltd na Wyspach Szetlandzkich
(Zjednoczone Królestwo)**

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4649)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/226/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia
22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania
art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14,

po zaproszeniu zainteresowanych stron do przedstawiania
swoich obserwacji zgodnie z art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

I PROCEDURA

- (1) W styczniu 2004 r. Komisja została powiadomiona przez obywatela Zjednoczonego Królestwa o inwestycjach dokonanych przy udziale władz Wysp Szetlandzkich należących do Zjednoczonego Królestwa, które prawdopodobnie stanowiły pomoc państwa. Pismami z dnia 17 lutego 2004 r. oraz z dnia 1 września 2004 r. Komisja zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa o dostarczenie informacji na temat tych inwestycji. Zjednoczone Królestwo udzieliło odpowiedzi w pismach z dnia 30 kwietnia 2004 r. oraz z dnia 13 grudnia 2004 r.
- (2) Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo w piśmie z dnia 20 kwietnia 2005 r. o decyzji dotyczącej wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego na mocy art. 88 ust. 2 traktatu WE. Zjednoczone Królestwo przedstawiło swoje uwagi w tej sprawie w piśmie z dnia 19 maja 2005 r.
- (3) Decyzję Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 10 czerwca 2005 r. ⁽²⁾ Komisja

zaprosiła wszelkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w przedmiotowej sprawie. Żadnych uwag nie otrzymano.

II OPIS

- (4) Rada Wysp Szetlandzkich (Shetland Islands Council - SIC), organ władzy publicznej na Szetlandach, ustanowiła dwa fundusze powiernicze, Shetland Development Trust (Development Trust) oraz Shetland Islands Council Charitable Trust (Charitable Trust).
- (5) Fundusz Development Trust ustanowiono po to, aby służył jako główny sposób finansowania projektów rozwoju gospodarczego na Szetlandach; umożliwia on finansowanie poprzez udzielanie kredytów. Powiernikami są członkowie rady SIC oraz dwaj niezależni powiernicy.
- (6) Charitable Trust jest funduszem powierniczym SIC, który udziela kredytów na cele charytatywne. Powiernikami Charitable Trust są członkowie rady SIC oraz dwaj niezależni powiernicy.
- (7) Finansowanie zarówno funduszu Charitable Trust, jak i Development Trust pochodzi z funduszu rezerwowego ustanowionego przez SIC. Finansowanie samego funduszu rezerwowego pochodzi z umowy zawartej dnia 12 lipca 1974 r. pomiędzy SIC i przedsiębiorstwami naftowymi korzystającymi z obiektów portowych Sullum Voe. Umowa ta przewiduje uiszczanie opłat przez te przedsiębiorstwa „z tytułu przywozu ropy naftowej oraz jako odszkodowania za zakłócenia powodowane takim przywozem.”
- (8) Dla działalności handlowej i rozwojowej, SIC założyła Shetland Leasing and Property Ltd (SLAP), która jest handlową spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadzącą działalność nastawioną na zysk i będącą w całości własnością funduszu Charitable Trust. Do zadań SLAP należy nabywanie udziałów kapitałowych w miejscowych przedsiębiorstwach, udzielanie kredytów miejscowemu przemysłowi według stawek rynkowych oraz budowanie obiektów przemysłowych na wynajem po stawkach rynkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 141 z 10.6.2005, str. 12.

- (9) Jako spółka handlowa z ograniczoną odpowiedzialnością będąca w całości własnością funduszu Charitable Trust, SLAP uzyskuje fundusze na swą działalność z Charitable Trust oraz z zysków własnych. W przypadku niektórych szczególnych projektów fundusze pochodzą również z Development Trust.
- (10) W 1999 roku zarząd spółki SLAP podjął decyzję o dokonaniu inwestycji w przedsiębiorstwo o nazwie Shetland Seafish Ltd. Przedsiębiorstwo to powstało dnia 7 października 1999 r. w wyniku fuzji finansowej pomiędzy przedsiębiorstwami Williamson Ltd i Ronas Ltd. Oba przedsiębiorstwa przynosiły w tym czasie straty i zostały uznane za niewypłacalne. Zakładając przedsiębiorstwo Shetland Seafish Ltd oraz dokonując fuzji obu niedochodowych przedsiębiorstw, spodziewano się wzrostu zysków, który miał nastąpić w nowym przedsiębiorstwie w krótkim czasie. Planowano, że do końca 2002 r. Shetland Seafish Ltd będzie osiągać zyski przekraczające 460 000 GBP.
- (11) SLAP dokonała inwestycji w Shetland Seafish Ltd nabywając 156 250 (62,5 %) akcji zwykłych, każda o wartości 1,00 GBP i 1 000 000 akcji uprzywilejowanych, każda o wartości 1,00 GBP (100 %). Pozostałymi akcjonariuszami akcji zwykłych byli Shetland Seafish Producers Organisation Ltd (43 750 akcji), Pan L.A. Williamson (18 750 akcji), Pan R.A. Carter (18 750 akcji) oraz Shetland Fisheries Centre Ltd (12 500 akcji).
- (12) W czerwcu 2000 r. zarząd SLAP podjął decyzję o kolejnym dokonaniu inwestycji w Shetland Seafish Ltd., po tym gdy przedsiębiorstwo zdecydowało się przejść Whalsay Ltd., deficytowe przedsiębiorstwo z siedzibą na Szetlandach, zajmujące się przetwórstwem rybnym. W wyniku tego przejścia SLAP nabyła 2 000 000 dodatkowych akcji uprzywilejowanych w Shetland Seafish Ltd., które zostały subskrybowane przez SLAP w dwóch transzach: w listopadzie 2000 r. SLAP nabyła 1 200 000 akcji uprzywilejowanych i dnia 16 lutego 2001 r. pozostałe 800 000 akcji uprzywilejowanych.
- (13) Od dnia 16 lutego 2001 r. wyemitowany kapitał akcyjny Shetland Seafish Ltd wynosił zatem 250 000 akcji zwykłych i 3 000 000 akcji uprzywilejowanych, które pozostawały w posiadaniu tych samych akcjonariuszy oraz w tych samych proporcjach, co przy pierwszej emisji akcji w 1999 r.
- (14) Zgodnie ze specjalną uchwałą przyjętą dnia 17 grudnia 1999 r. przez zarząd Shetland Seafish Ltd akcje uprzywilejowane w Shetland Seafish Ltd uprawniają do „stałej niekumulacyjnej uprzywilejowanej dywidendy na poziomie 10 % rocznie (netto, po potrąceniu części dywidendy od której odprowadzono należny podatek) od dotychczas pokrytego kapitału lub kwot spłaconych z tego tytułu narosłych od dnia subskrypcji, która to dywidenda ma być płacona (w zakresie, w jakim istnieją zyski do podziału) dnia 31 stycznia każdego roku w odniesieniu do 12 miesięcy kończących się z tą datą; mogą być one umorzone po wartości nominalnej (tj. według współczynnika 1 za akcję uprzywilejowaną) po dodaniu niezapłaconej uprzywilejowanej dywidendy, z zachowaniem przez spółkę opcji w dowolnym momencie po upływie jednego roku od daty przydziału akcji uprzywilejowanych.”
- (15) Z przedstawionych danych wynika jasno, że Shetland Seafish Ltd osiąga straty od 1999 r.
- (16) W pismach z dnia 30 kwietnia 2004 r. i 13 grudnia 2004 r., Zjednoczone Królestwo stwierdziło, iż inwestycje te powinny się traktować jak inwestycje prywatne, gdyż SLAP jest podmiotem prywatnym, a w czasie dokonywania inwestycji zarówno SIC jak i SLAP miały uzasadnione oczekiwania, iż zaangażowane środki pieniężne winny być traktowane jako fundusze prywatne.
- (17) Po drugie, Zjednoczone Królestwo stwierdziło, że jeżeli zaangażowane środki pieniężne są uznane za fundusze publiczne, to inwestycje dokonane przez SLAP są inwestycjami, co do których decyzję mógł podjąć zwykły podmiot prywatny. Dla uzasadnienia tego stwierdzenia Zjednoczone Królestwo przedstawiło dwa raporty sporządzone w sprawie omawianych inwestycji: raport w sprawie fuzji Shetland Seafish oraz raport w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay.
- Raport w sprawie fuzji Shetland Seafish
- (18) Raport w sprawie fuzji Shetland Seafish z dnia 27 września 1999 r. jest raportem autorstwa pana M. Goodlada oraz pana S. Gillaniego skierowanym do zarządu SLAP i dotyczy on „Proponowanej restrukturyzacji i fuzji przedsiębiorstw L.A. Williamson & Sons (Shetland) Limited oraz Ronas Fisheries Limited.”
- (19) Według danych oraz prognoz zamieszczonych w raporcie fuzja przedsiębiorstw L.A. Williamson and Sons (Shetland) Limited oraz Ronas Fisheries Limited poprzez ustanowienie przedsiębiorstwa Shetland Seafish Ltd zaczęłaby przynosić zyski w ciągu trzech lat.
- Raport w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay
- (20) Autorem wydanego w czerwcu 2000 r. raportu w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay jest pan John Inkster, który w tym czasie piastował stanowisko dyrektora naczelnego Whalsay Fish Processors Ltd. Raport ten zawiera analizę sytuacji omawianych przedsiębiorstw, rozwoju sytuacji na rynku oraz korzyści dla Shetland Seafish Ltd wynikających z przejścia Whalsay Ltd.

Powody wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- (21) Komisja uznała, iż na podstawie liczb i danych zawartych w raportach przedstawionych przez władze Zjednoczonego Królestwa nie można ustalić, czy inwestycje te można by uznać za inwestycje dochodowe oraz czy SLAP działała tak, jak zwykły inwestor prywatny. Co więcej, ponieważ inwestycje te były w oczywisty sposób z korzyścią dla omawianych przedsiębiorstw, a przedmiotowe przedsiębiorstwa bezpośrednio konkurowały z innymi przedsiębiorstwami sektora przetwórstwa rybnego zarówno na terenie Zjednoczonego Królestwa, jak i w pozostałych państwach członkowskich, Komisja uznała, iż inwestycje wydają się stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 traktatu WE.
- (22) Ponieważ inwestycje przeprowadzono w roku 1999 i 2000, były one poddane ocenie w świetle Wytycznych dotyczących badania pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury z 1997 r.⁽¹⁾ Zgodnie z punktem 2.3 tychże wytycznych pomoc, która nie spełnia warunków ustanowionych w tychże wytycznych podlega ocenie indywidualnej. Zgodnie z punktem 1.2 tych wytycznych, pomoc państwa udzielana bez nakładania obowiązków na jej odbiorców i taka, której celem jest poprawa sytuacji przedsiębiorstw i zwiększenie ich płynności finansowej, oraz która w rezultacie prowadzi do zwiększenia dochodów odbiorcy jest, jako pomoc operacyjna, niezgodna ze wspólnym rynkiem. Zgodnie z wytycznymi, pomoc operacyjną można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, tylko w przypadku gdy pomoc taka powiązana jest z planem restrukturyzacji zgodnym ze wspólnym rynkiem. Ponieważ nie przedłożono takiego planu restrukturyzacji, Komisja uznała, iż inwestycje były niezgodne ze wspólnym rynkiem.

III UWAGI ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

- (23) W odpowiedzi z dnia 19 maja 2005 r. Zjednoczone Królestwo twierdzi, że SLAP powinna zostać uznana za podmiot prywatny. Dalej stwierdza, że wszystkie dowody dotyczące przedmiotowej sprawy zostały już przekazane Komisji, informacje zawarte w raporcie w sprawie fuzji Shetland Seafish są wystarczającą podstawą dla przyjętych założeń, założenia przyjęte w raporcie powinny zostać uznane za ostrożne i roztropne oraz że pierwotne argumenty ekonomiczne przemawiające za fuzjami, a wymienione w raporcie, były uzasadnione w kontekście możliwości SLAP jako inwestora prywatnego.
- (24) Zjednoczone Królestwo argumentuje, że nawet w przypadku podjęcia przez Komisję decyzji negatywnej, nie powinno się wymagać zwrotu pomocy, gdyż byłoby to sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Odnosząc się do decyzji Komisji 2003/612/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie kredytów na zakup kwot połowowych na Wyspach Szetlandzkich (Zjednoczone Królestwo)⁽²⁾, Zjednoczone Królestwo zamyka swą argumentację stwierdzeniem, iż władze Zjednoczonego Królestwa konsekwentnie działają w sposób świad-

czący, iż fundusz jest funduszem prywatnym działającym zgodnie z przepisami rządzącymi wspólnotowymi funduszami strukturalnymi.

IV OCENA

- (25) Należy w pierwszej kolejności ustalić, czy środek można uznać za pomoc państwa oraz, jeżeli tak, czy pomoc ta jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

A. Istnienie pomocy państwa.

- (26) Zgodnie z art. 87 ust. 1 traktatu WE, „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”. Aby sklasyfikować dany środek jako pomoc państwa muszą być spełnione cztery warunki: po pierwsze, środek ten musi przynosić jakieś korzyści przedsiębiorstwom, które z niego korzystają; po drugie, pomoc musi być udzielana przez państwo lub z zasobów państwowych; po trzecie, musi zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom; oraz wreszcie, musi wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zasoby państwowe

- (27) Fundusze SLAP, które wykorzystano do inwestycji, pochodzą z finansowania z funduszu Charitable Trust. Fundusz Charitable Trust został powołany przez SIC w celu gromadzenia i przechowywania, w imieniu społeczności Szetlandów, odszkodowań z tytułu spowodowanych zakłóceń, które przedsiębiorstwa sektora ropy naftowej zobowiązały się płacić.
- (28) Jak już wspomniano w decyzji Komisji z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie kredytów na zakup kwot połowowych na Wyspach Szetlandzkich, te środki pieniężne, które mają bezpośredni związek z zakłóceniami spowodowanymi wśród mieszkańców Wysp Szetlandzkich, a nie z rzeczywistym korzystaniem z obiektów portowych, nie mogą być traktowane jako fundusze prywatne, lecz muszą być uznane za „zasoby państwowe” dla celów art. 87 traktatu WE.
- (29) Inwestycje poczynione przez SLAP, będące obecnie przedmiotem czynności wyjaśniających, są finansowane z tego samego rodzaju źródła finansowania. Jeżeli chodzi o wnioski Komisji przedstawione w decyzji wspomnianej w motywie (24) oraz z uwagi na fakt, że Zjednoczone Królestwo nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów, iż fundusze te były funduszami prywatnymi, Komisja uważa, że inwestycje należy traktować jako finansowane z zasobów państwowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 27.3.1997, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 21.8.2003, str. 63.

Przypisanie odpowiedzialności

(30) We wspomnianej powyżej decyzji, Komisja wskazała również na fakt, że powiernikami funduszu Charitable Trust są członkowie rady SIC. Chociaż działają oni jako powiernicy z urzędu, fakt, iż zostali wyznaczeni przez SIC oznacza, że SIC jest w stanie wywierać dominujący wpływ na fundusz i SLAP, jak również na inne fundusze pozostające do ich dyspozycji. Istnieje zatem szereg wskaźników świadczących o tym, że decyzje nie mogą być podejmowane bez względu na wymagania organu władzy publicznej.

(31) Z tego też względu, w świetle sprawy *Stardust* ⁽¹⁾ oraz uwzględniając fakt, że fundusze SLAP pochodzą z finansowania publicznego oraz że organ władzy publicznej jest w stanie, bezpośrednio lub pośrednio, wywierać dominujący wpływ zarówno na Charitable Trust jak i jego fundusze, decyzje dotyczące tych funduszy muszą być uznane za decyzje podejmowane przez organ władzy publicznej, a same fundusze za fundusze przyznawane z wykorzystaniem zasobów państwowych.

Korzyść dla beneficjenta i zasada inwestora w gospodarce rynkowej

(32) Inwestycje publiczne uznaje się za pomoc państwa, jeżeli decyzje o nich są podejmowane w okolicznościach, które byłyby nie do zaakceptowania dla inwestora prywatnego postępującego zgodnie z zwykłymi zasadami gospodarki rynkowej.

(33) Zdaniem Zjednoczonego Królestwa, SLAP działała jak zwykły inwestor w gospodarce rynkowej podczas dokonywania inwestycji w Shetland Seafish Ltd oraz przejęcia Whalsay Ltd przez Shetland Seafish Ltd. Wynika to rzekomo z dwóch raportów przedstawionych zarządowi w czasie dokonywania inwestycji: raportu w sprawie fuzji Shetland Seafish oraz raportu w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay.

(34) Daną inwestycję można uznać za zgodną z zasadą inwestora w gospodarce rynkowej, jeżeli dokonuje się jej w okolicznościach, które byłyby do zaakceptowania dla inwestora prywatnego postępującego zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej. Inwestycji nie można by uznać za zgodną z tą zasadą w przypadku, gdy sytuacja finansowa przedsiębiorstwa, w szczególności struktura i wielkość jego zadłużenia, jest taka, iż nie można spodziewać się normalnego zwrotu z tej inwestycji w rozsądnym przedziale czasu.

Raport w sprawie fuzji Shetland Seafish

(35) Prognozy dotyczące zysku zawarte w raporcie w sprawie fuzji Shetland Seafish z dnia 27 września 1999 r. oparte

są na szeregu założeń, dla uzasadnienia których przytacza się niewystarczające argumenty. Raport zawiera przewidywany rachunek zysków i strat, przewidywany bilans oraz przewidywane sprawozdanie z przepływów środków pieniężnych na lata 2000, 2001 oraz 2002. Dane zawarte w tych zestawieniach pokazują, iż Shetland Seafish Ltd stałoby się dochodowe oraz iż spodziewano się wzrostu obrotów, w porównaniu do 2000 r., o ponad 16 % w 2001 r. oraz o 26 % w 2002 r. Niemniej jednak, raport nie zawiera wystarczających danych i argumentów dla wykazania wiarygodności tychże przewidywań, gdyż nie zawarto w nim danych dotyczących dostaw, cen i produkcji, które są potrzebne do uwiarygodnienia tychże oczekiwań.

(36) Poza tym, że Komisja nie jest w stanie ustalić wiarygodności tych przewidywań i założeń, nawet jeżeli mogłyby one być uznane za dokładne i wiarygodne, bez danych na temat dostaw, cen i produkcji, byłyby one niewystarczające dla zwykłego inwestora prywatnego chcącego zainwestować w taką operację.

(37) W raporcie wspomina się, że „nowa organizacja zarządzania i strategia produkcji zostały starannie opracowane, tak by stawić czoła istniejącemu wcześniej problemowi deficytu w omawianych przedsiębiorstwach. Jednak sednem nowej filozofii jest uświadomienie sobie, że jedynie podejście oparte o zasady rynkowe zapewni sukces i trwałość sektora przetwórstwa ryb łososiowatych na Szetlandach”, co zdaniem Zjednoczonego Królestwa pokazuje, iż intencją w czasie, kiedy dokonywano inwestycji było zapewnienie, aby przedsiębiorstwa te działały w sposób zgodny z rynkiem dla zapewnienia ich długoterminowej rentowności.

(38) W oparciu o liczby i dane zawarte w raporcie Komisja stwierdza, iż argumenty Zjednoczonego Królestwa nie zostały zastosowane w sposób właściwy i gruntowny. Wobec braku pełnych danych uzasadniających decyzję o inwestycji, Komisja uważa, że w rzeczy samej inwestycji nie można traktować jako inwestycji dochodowej, a co za tym idzie że SLAP nie działała jako zwykły inwestor prywatny.

Raport w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay

(39) Raport w sprawie przedsiębiorstwa Whalsay został sporządzony przez dyrektora naczelnego Whalsay Ltd i nie można go traktować jako niezależnego raportu na temat tego przedsiębiorstwa oraz na temat jego możliwego przejęcia przez Shetland Seafish Ltd. W raporcie stwierdza się, że oba przedsiębiorstwa w sposób oczywisty ponoszą szkody z powodu ograniczonej podaży łososia na rynku oraz że fuzja pomiędzy tymi dwoma przedsiębiorstwami „jest nie tylko najlepszą, ale być może jedyną szansą zabezpieczenia nieprzerwanego i trwałego zatrudnienia w tym sektorze.”

⁽¹⁾ Sprawa C 482/99 *Francja przeciwko Komisji*, [2002] ECR I-4397.

- (40) W raporcie stwierdza się dalej, iż „Decyzja zarządu SLAP, w przypadku gdy zatwierdzi ona propozycje dotyczące inwestycji w fuzję pomiędzy przedsiębiorstwami Seafish i Whalsay, musi być podjęta w kontekście zapewnienia ciągłości podaży łososia. Ryzyko nieosiągnięcia tego celu sprawia, że zatwierdzenie fuzji będzie decyzją wysoce ryzykowną i pozostawi zarówno spółkę SLAP jak i przedsiębiorstwo Seafish w pozycji podmiotów zagrożonych.”
- (41) Raport w oczywisty sposób wyraża wątpliwości co do zysków, które miałyby pochodzić z fuzji pomiędzy przedsiębiorstwami, oraz zawiera wzmianki o zabezpieczeniu zatrudnienia w tym sektorze. Ponadto, raport nie zawiera wystarczających danych, które mogłyby wykazać rentowność omawianej inwestycji. Pokazuje on, iż przy podejmowaniu decyzji o dokonaniu inwestycji nie udostępniono ani nie wykorzystano żadnych dodatkowych informacji. Zjednoczone Królestwo potwierdziło wyraźnie, iż decyzję o dokonaniu inwestycji podjęto w rzeczywistości jedynie na podstawie przedmiotowego raportu. Dlatego też, uwzględniając w szczególności wątpliwości wyrażone w raporcie oraz brak dodatkowych danych potwierdzających inny stan rzeczy, Komisja może jedynie stwierdzić, iż decyzja o dokonaniu tej inwestycji nie byłaby podjęta w podobny sposób przez zwykłego inwestora prywatnego.
- (42) Wobec powyższego, Komisja uważa, że inwestycje w Shetland Seafish Ltd dokonane w 1999 i 2000 r. przez SLAP nie są normalnymi inwestycjami handlowymi, na dokonanie których mogłyby się zdecydować jakikolwiek zwykły inwestor prywatny.
- (43) W oparciu o dostępne informacje Komisja stwierdza, iż zainteresowane przedsiębiorstwa, L.A. Williamson Ltd i Ronas Ltd, połączone w Shetland Seafish Ltd i Whalsay Ltd, nie byłyby w stanie kontynuować swej działalności bez omawianych inwestycji. W każdym razie, inwestycje te wzmocniły ich pozycję na rynku, co w innym przypadku nie miałyby miejsca.

Selektywność oraz zakłócenie konkurencji

- (44) Przedmiotowe inwestycje przynoszą korzyść dla omawianych przedsiębiorstw, a przedsiębiorstwa te konkurują bezpośrednio z innymi przedsiębiorstwami sektora przetwórstwa rybnego zarówno na terenie Zjednoczonego Królestwa, jak i w pozostałych państwach członkowskich. Z tego też względu zakłócają one konkurencję lub też grożą jej zakłóceniem.

Wniosek

- (45) Wobec powyższego, inwestycje dokonane przez SLAP w przedsiębiorstwo Shetland Seafish Ltd uznaje się za pomoc państwa w myśl art. 87 traktatu WE.

B. Zgodność ze wspólnym rynkiem

- (46) Pomoc państwa można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli stanowi ona jeden z wyjątków określonych w traktacie WE. W kwestii pomocy państwa dla sektora rybołówstwa, środki pomocy państwa uznaje się za zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełniają one warunki Wytycznych dla celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury z 2004 r. ⁽¹⁾ Zgodnie z punktem 5.3 tychże wytycznych, „pomoc przyznana bezprawnie” w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999 zostanie oceniona zgodnie z mającymi zastosowanie wytycznymi po wejściu w życie aktu administracyjnego ustanawiającego daną pomoc.
- (47) Ponieważ inwestycje dokonane przez SLAP miały miejsce w 1999 i 2000 r., zgodność pomocy będzie oceniana w ramach Wytycznych dotyczących badania pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury z 1997 r. (zwanym dalej „wytycznymi”; zobacz motyw (22)), które obowiązywały w tym czasie.
- (48) Zgodnie z punktem 2.3 wytycznych, pomoc na inwestycje w sektorze przetwórstwa i obrotu produktami rybnymi można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, o ile warunki jej przyznania są porównywalne z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3699/93 i są przynajmniej tak samo rygorystyczne oraz ponadto pod warunkiem, iż wysokość pomocy nie przekracza, w ekwiwalencie subwencji, całkowitej kwoty subwencji krajowych i wspólnotowych dopuszczonych na mocy tych przepisów. Ponadto, jeżeli pomoc dotyczy inwestycji, które, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3699/93, nie kwalifikują się do wsparcia Wspólnoty, Komisja musi, w trybie indywidualnym, poddać ocenie jej zgodność z celami wspólnej polityki rybołówstwa.
- (49) Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2468/98, które zastąpiło rozporządzenie (WE) nr 3699/93 dnia 3 listopada 1998 r. ⁽²⁾, państwa członkowskie na mocy warunków załącznika II do tego rozporządzenia podejmują środki dla wsparcia inwestycji kapitałowych w zakresie przetwórstwa i obrotu produktami rybołówstwa i akwakultury. Punkt 2.4 załącznika II stwierdza, iż kwalifikujące się inwestycje na rzecz przetwórstwa i obrotu odnoszą się w szczególności do budowy i nabywania budynków i zakładów, nabywania nowego sprzętu i urządzeń niezbędnych do działalności związanej z przetwórstwem i obrotem produktami rybołówstwa i akwakultury, począwszy od momentu wyładunku a skończywszy na etapie produktu końcowego, lub też do zastosowania nowych technologii mających w szczególności na celu poprawę konkurencyjności i wzrost wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 14.9.2004, str. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2468/98 z dnia 3 listopada 1998 r. określające kryteria i warunki pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz przetwórstwa i sprzedaży ich produktów (Dz.U. L 312 z 20.11.1998, str. 19).

- (50) Inwestycji SLAP nie można uznać za inwestycje związane z którąkolwiek z tych kwestii, a co za tym idzie, zgodnie z punktem 2.3 wytycznych, podlegają one indywidualnej ocenie.
- (51) Ponieważ skutkiem tychże inwestycji jest poprawa ogólnej kondycji finansowej Shetland Seafish Ltd, pomoc tę należy rozpatrywać jako pomoc operacyjną.
- (52) Zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w punkcie 1.2 wytycznych, pomoc państwa udzielana bez nakładania obowiązków na jej odbiorców i taka, której celem jest poprawa sytuacji przedsiębiorstw i zwiększenie ich płynności finansowej, lub obliczana na podstawie ilości produkowanych lub sprzedawanych produktów, cen produktu, wyprodukowanych jednostek lub środków produkcji, oraz która w rezultacie prowadzi do zmniejszenia kosztów produkcji odbiorcy lub zwiększenia dochodów odbiorcy jest, jako pomoc operacyjna, niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (53) W odniesieniu do takiej pomocy operacyjnej, wskazuje się w tymże punkcie wytycznych, iż Komisja musi dokonać jej oceny w trybie indywidualnym, w przypadku gdy jest ona połączona z planem restrukturyzacji uznawanym za zgodny ze wspólnym rynkiem.
- (54) Zjednoczone Królestwo nie przedstawiło Komisji do oceny żadnego planu restrukturyzacji. Ponieważ, zgodnie z wytycznymi, pomoc operacyjną można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli pomoc taka jest powiązana z planem restrukturyzacji zgodnym ze wspólnym rynkiem, inwestycje nie spełniają warunków wytycznych.
- (55) Dnia 3 czerwca 2003 r. Komisja, decyzją 2003/612/WE, podjęła negatywną decyzję dotyczącą kredytów przyznawanych na zakup połowowych na Wyspach Szetlandzkich ⁽¹⁾. Komisja stwierdziła w swej decyzji, że chociaż wobec braku wymaganego związku między działaniami i decyzjami Komisji w odniesieniu do wspólnotowych funduszy strukturalnych w kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 ⁽²⁾ a decyzjami Komisji w sprawie pomocy państwa, w konkretnych okolicznościach w omawianej sprawie mogły się zrodzić uzasadnione oczekiwania co do prywatnego charakteru omawianego funduszu w wyniku połączenia kilku okoliczności.
- (56) Komisja uznała, że zarówno ona jak i rząd Zjednoczonego Królestwa działały konsekwentnie w sposób sugerujący, iż fundusz jest funduszem prywatnym dla celów przepisów rządzących wspólnotowymi funduszami strukturalnymi oraz iż, nawet jeżeli pod względem prawnym nie istniał automatyczny związek pomiędzy tymi dwoma kwestiami, mogło to doprowadzić do uzasadnionego założenia przez organy krajowe i rybaków, że dotacje z takiego funduszu nie mieszczą się w ramach przepisów dotyczących pomocy państwa, co z kolei mogło zrodzić uzasadnione oczekiwania w tym względzie.
- (57) Ponadto Komisja uznała w swej decyzji, iż w Europejskim Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w ramach programu dotyczącego obszarów *Highlands and Islands*, Cel I na lata 1994-1996, finansowanie z SLAP uznawano za wkład prywatny. Co więcej, uwzględniając bliskie związki pomiędzy Wyspami Szetlandzkimi i Orkney, władze Wysp Szetlandzkich prawdopodobnie miały świadomość tego, że równoległy fundusz Orkney Reserve Fund (Sprawa C 87/2001 ⁽³⁾) był w praktyce uznany przez władze Zjednoczonego Królestwa oraz Komisję za fundusz mający charakter prywatny, co umożliwiło wniesienie prywatnego wkładu na zasadzie współfinansowania w kontekście finansowania z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

C. Windykacja pomocy.

- (55) Na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta. Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego. Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań jest ogólną zasadą prawa wspólnotowego. Komisja uważa, że w omawianym przypadku zasada ta wyklucza windykację pomocy z następujących powodów.
- (59) Komisja przyjęła zatem pogląd, iż elementy te, które wystąpiły łącznie, zrodziły uzasadnione oczekiwanie u władz Szetlandów i zainteresowanych podmiotów, jak również u rybaków. Komisja doszła do wniosku, że wobec powyższego mogli oni błędnie założyć, że przepisy traktatu WE dotyczące pomocy państwa nie mają zastosowania, nawet jeżeli pod względem prawnym nie było automatycznego związku pomiędzy tymi dwoma kwestiami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 21.8.2003, str. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 38 z 12.2.2002, str. 2.

- (60) Inwestycje SLAP, będące obecnie na etapie postępowania wyjaśniającego, finansowane są z tego samego typu źródła, w tych samych ramach czasowych. Tak samo jak w tym przypadku, działania SLAP uznano za działania prywatnego przedsiębiorstwa dotyczące prywatnego finansowania z funduszu Charitable Trust z Wysp Szetlandzkich. Ponadto, biorąc pod uwagę okoliczności oraz specyficzne cechy społeczności Szetlandów, Shetland Seafish Ltd musiało mieć świadomość istnienia systemu kredytów na zakup kwot połowowych oraz w szczególności ulotki wyjaśniającej, o której mowa w ust. 68 decyzji 2003/612/WE, stwierdzającej, iż dotacje i kredyty z funduszu Charitable Trust będą uznawane za wkłady prywatne.
- (61) W myśl utrwalonego orzecznictwa nie mają racji bytu uzasadnione oczekiwania rozpatrywane na korzyść beneficjenta pomocy wynikające z postępowania organu krajowego, gdy procedura ustanowiona w art. 88 traktatu WE nie była przestrzegana (orzeczenie sądu w sprawie *Alcan Deutschland*⁽¹⁾). Niemniej jednak, ponieważ również Komisja działała konsekwentnie w sposób sugerujący, iż fundusz jest funduszem prywatnym, Komisja uważa, że, uwzględniając okoliczności sprawy oraz wspomnianą wyżej decyzję Komisji, zarówno SLAP jak i Shetland Seafish Ltd, beneficjent pomocy, mógł założyć, że zaangażowane są jedynie fundusze prywatne, a co za tym idzie przepisy traktatu WE dotyczące pomocy państwa nie mają zastosowania.
- (62) W oparciu o te przesłanki oraz na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, ponieważ zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań jest „ogólną zasadą prawa wspólnotowego”, windykacja pomocy, z której skorzystało Shetland Seafish Ltd nie będzie wymagana.

V WNIOSKI

- (63) W świetle oceny dokonanej w sekcji IV, Komisja uznaje, iż Zjednoczone Królestwo przyznało bezprawnie,

z naruszeniem art. 88 ust. 3 traktatu WE, pomoc przedsiębiorstwu Shetland Seafish Ltd poprzez nabycie akcji w tym przedsiębiorstwie w warunkach i okolicznościach, które byłyby nie do zaakceptowania dla zwykłego inwestora w gospodarce rynkowej.

- (64) Komisja uważa, że inwestycje te nie są zgodne ze wspólnym rynkiem w tym sensie, iż nie można ich uznać za normalne inwestycje handlowe, na dokonanie których mogłyby się zdecydować zwykły inwestor prywatny.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc przyznana w 1999 i 2000 roku tytułem inwestycji dokonanych przez Shetland Leasing and Property Ltd w Shetland Seafish Ltd nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Pomoc, o której mowa w art. 1, nie podlega windykacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Sprawa 24/95, *Land Rheinland-Pfalz przeciwko Alcan Deutschland* [1997] ECR I-01591.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 17 marca 2006 r.****dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w Izraelu***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 902)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/227/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

hodowlanych i dzikich ptaków łownych, żywych ptaków innych niż drób oraz jaj wylęgowych tych gatunków.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽²⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i ptaków, powodującą śmiertelność i zaburzenia, które w szybkim czasie mogą osiągnąć rozmiary epidemii i spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz znacznie obniżyć opłacalność hodowli drobiu. Istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia środka chorobotwórczego za pośrednictwem międzynarodowego handlu drobiem i wyrobami drobiowymi.
- (2) Izrael poinformował Komisję o izolacji szczepu wirusa grypy ptaków H5 pobranego z chorego osobnika. W oczekiwaniu na określenie typu neuraminidazy (N), obraz kliniczny pozwala na podejrzenie wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (3) Zważywszy na zagrożenie dla zdrowia zwierząt i możliwość wprowadzenia choroby do Wspólnoty, właściwym jest natychmiastowe zawieszenie przywozu z Izraela żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych,

(4) Ponieważ Izrael posiada zezwolenie na przywóz trofeów myśliwskich i jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przywozy tych produktów do Wspólnoty również powinny zostać zawieszony ze względu na zagrożenie dla zdrowia zwierząt.

(5) Ponadto należy zawiesić przywóz do Wspólnoty z Izraela świeżego mięsa drobiowego, drobiu bezgrzebieniowego, hodowlanych i dzikich ptaków łownych oraz przywozu przetworów mięsnych, mięsa mielonego, mięsa odkostnionego mechanicznie i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków.

(6) Powinno się utrzymać zezwolenie na niektóre produkty otrzymane z drobiu poddanego ubojowi przed dniem 15 lutego 2006 r., biorąc pod uwagę okres inkubacji choroby.

(7) Decyzja Komisji 2005/432/WE⁽³⁾ ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz produktów mięsnych do spożycia przez ludzi z państw trzecich i uchylająca decyzje 97/41/WE, 97/221/WE i 97/222/WE określa wykaz państw trzecich, które mogą otrzymać zezwolenie państw członkowskich na przywóz produktów mięsnych, i ustanawia systemy obróbki uznane za skuteczne w unieszkodliwianiu odnośnych czynników chorobotwórczych. W celu uniknięcia ryzyka przenoszenia chorób za pośrednictwem tych wyrobów, w zależności od statusu zdrowotnego kraju pochodzenia i gatunków, z których otrzymano produkt, należy zastosować odpowiednią obróbkę. W związku z tym wydaje się stosowne dalsze zezwalanie na przywóz produktów z mięsa drobiowego pochodzących z Izraela i poddanych całkowitej obróbce w temperaturze co najmniej 70 °C.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.1998, str. 9. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1); sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1).

(8) Opisana sytuacja zostanie poddana przeglądowi na kolejnym spotkaniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 14.6.2005, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie zawieszają przywóz z terytorium Izraela następujących produktów:

- żywego drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych i dzikich ptaków łownych, żywych ptaków innych niż drób, jak określono w art. 1 tiret trzecie decyzji 2000/666/WE oraz jaja wylęgowe tych gatunków,
- świeżego mięsa drobiowego, ptaków bezgrzebieniowych, dzikich i hodowlanych ptaków łownych,
- mięsa mielonego, przetworów mięsnych, mięsa odkostnionego mechanicznie i wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso tych gatunków,
- surowej karmy dla zwierząt domowych oraz nieprzetworzonych surowców paszowych zawierających jakiegokolwiek części tych gatunków,
- jaj przeznaczonych do spożycia przez ludzi, a także
- nieobrobionych trofeów myśliwskich z wszelkich ptaków.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów objętych ust. 1 tiret pierwsze – tiret czwarte, które uzyskano z ptactwa ubitego przed dniem 15 lutego 2006 r.

3. Świadectwa weterynaryjne/dokumenty handlowe towarzyszące przesyłkom wyrobów, o których mowa w ust. 2 zawierają następujący tekst, właściwy do odnośnych gatunków:

„Świeże mięso drobiowe/świeże mięso z ptaków bezgrzebieniowych/świeże mięso z dzikich ptaków łownych/świeże mięso z hodowlanych ptaków łownych/wyroby mięsne składające się z lub zawierające mięso drobiowe, mięso z ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych lub dzikich ptaków łownych/przetwory mięsne składające się z lub zawierające mięso drobiowe, mięso z ptaków bezgrzebieniowych, mięso z hodowlanych lub dzikich ptaków łownych/surowa karma

dla zwierząt domowych oraz nieprzetworzone surowce paszowe zawierające jakiegokolwiek części drobiu, ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych lub dzikich ptaków łownych (A) otrzymane z ptaków ubitych przed dniem 15 lutego 2006 r. zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji Komisji 2006/227/WE. (*)

(A) Niepotrzebne skreślić.

(*) Dz.U. L 81 z 18.3.2006, str. 35.”.

.4. W drodze odstępstwa od ust. 1 tiret trzecie państwa członkowskie zezwalają na przywóz wyrobów mięsnych składających się z lub zawierających mięso drobiowe, z ptaków bezgrzebieniowych, hodowlanych i dzikich ptaków łownych, pod warunkiem, że mięso tych gatunków poddano przynajmniej jednej ze szczególnych metod obróbki określonych w pkt. B, C lub D w części IV załącznika II do decyzji Komisji 2005/432/WE.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem przywozów w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętych środkach. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 maja 2006 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2006/228/WSiSW

z dnia 9 marca 2006 r.

ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotyczącą wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2005/211/WSiSW stanowi, że przepisy art. 1 tej decyzji stają się skuteczne od dnia ustalonego przez Radę, gdy tylko spełnione zostaną konieczne warunki wstępne, oraz że Rada może określić dla różnych przepisów różne daty ich wejścia w życie. Te warunki wstępne zostały spełnione w odniesieniu do art. 1 ust. 7 (nowy art. 100 ust. 3 lit. f) decyzji 2005/211/WSiSW.
- (2) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾, które wchodzi w zakres określony w art. 1 lit. G) decyzji 1999/437/WE⁽³⁾ w związku z art. 4

ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE⁽⁴⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz 2004/860/WE⁽⁵⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz w sprawie tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej Umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 7 decyzji 2005/211/WSiSW (nowy artykuł 100 ust. 3 lit. f) stosuje się od dnia 31 marca 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 marca 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 44.

⁽²⁾ Dokument Rady 13054/04 dostępny na stronie <http://register.consilium.eu.int>

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

DECYZJA RADY 2006/229/WSiSW**z dnia 9 marca 2006 r.****ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotyczącą wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2005/211/WSiSW stanowi, że przepisy art. 1 tej decyzji stają się skuteczne od dnia ustalonego przez Radę, gdy tylko spełnione zostaną konieczne warunki wstępne, oraz że Rada może określić dla różnych przepisów różne daty ich wejścia w życie. Te warunki wstępne zostały spełnione w odniesieniu do art. 1 ust. 7 (nowy art. 100 ust. 3 lit. e)) decyzji 2005/211/WSiSW.
- (2) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾, które wchodzi w zakres określony w art. 1 lit. G) decyzji Rady 1999/437/WE ⁽³⁾

w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE ⁽⁴⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz 2004/860/WE ⁽⁵⁾ w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz w sprawie tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 7 decyzji 2005/211/WSiSW (nowy artykuł 100 ust. 3 lit. e)) stosuje się od dnia 31 marca 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 marca 2006 r.

W imieniu Rady

J. PRÖLL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 44.

⁽²⁾ Dokument Rady 13054/04 dostępny na stronie <http://register.consilium.eu.int>

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.